

Gronden Bezwaarschrift Evenementenvergunning Westermarkt 64, Amsterdam

Aan:

Gemeente Amsterdam

T.a.v. het Directie Juridische Zaken / de bezwarencommissie

Betreft: Gronden bezwaarschrift

Kenmerk besluit: Gemeentebblad Nr. 179319 (16 april 2026)

Locatie: Westermarkt 64, Amsterdam

Zaaknummer: JB.26.005939.002

Amsterdam, 14 juni 2026

Geacht college van burgemeester en wethouders / Geachte burgemeester,

In reactie op uw email van 1 juni jl. treft u hierbij de gronden aan van het bezwaarschrift d.d. 27 mei jl. dat ik indiende namens Comité Westelijke Grachten Gordel en mevrouw, wonende aan de Keizersgracht, te Amsterdam.

1. Verzoek informele behandeling ex Regeling bezwaar en beroep (college en burgemeester)

Bezwaarmakers verzoeken, naast de formele behandeling van dit bezwaar, om toepassing van de informele aanpak zoals voorzien in de Regeling bezwaar en beroep (college en burgemeester) van de gemeente Amsterdam¹.

Aan dit verzoek ligt ten grondslag dat de bezwaarprocedure naar haar aard is gericht op een daadwerkelijke heroverweging van het bestreden besluit. Op grond van artikel 7:11 Awb dient het bestuursorgaan het besluit in bezwaar volledig te heroverwegen aan de hand van alle aangevoerde feiten, omstandigheden en argumenten.

De wetgever heeft bezwaar nadrukkelijk niet ingericht als een interne beroepsprocedure waarin het primaire besluit wordt verdedigd. Uit de parlementaire geschiedenis van artikel 7:11 Awb volgt dat de heroverweging niet beperkt is tot een toetsing van de rechtmatigheid van het oorspronkelijke besluit, maar zich mede uitstrekt tot bestuurlijke, beleidsmatige en belangenafwegingsaspecten van dat besluit. De bezwaarprocedure biedt daarmee ruimte om opnieuw te beoordelen of het besluit, gelet op alle betrokken belangen en omstandigheden, in stand behoort te blijven.

Tegen die achtergrond achten bezwaarmakers de informele aanpak van bijzondere betekenis. In de praktijk wordt op bezwaren tegen evenementenvergunningen regelmatig gereageerd met verwijzingen naar bestaand beleid, locatieprofielen of algemene normstellingen. Daarmee dreigt de heroverweging zich te beperken tot de vraag of de vergunning binnen de reeds vastgestelde kaders past. De bezwaarprocedure is echter bedoeld om te onderzoeken of toepassing van die kaders in het concrete geval leidt tot een juiste, evenwichtige en voldoende gemotiveerde uitkomst.

Bezwaarmakers begrijpen dat de bezwaarschriftencommissie onderzoekt of door middel van een informele aanpak een oplossing kan worden gevonden alvorens de formele bezwaarprocedure wordt voortgezet, en verzoeken de commissie deze mogelijkheid te benutten.

Daarbij merken bezwaarmakers op dat het belang van een dergelijke aanpak in dit geval verder reikt dan de beoordeling van een reeds verstreken evenement. De onderhavige vergunning maakt onderdeel uit van een terugkerende vergunningpraktijk voor evenementen op de Westermarkt. Ook voor de komende jaren zijn opnieuw evenementen en vergunningprocedures voorzien. Daarom kan een informele aanpak zinvol zijn om te onderzoeken of voor deze locatie aanvullende afspraken,

¹ <https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR432412/>

uitgangspunten of vergunningvoorwaarden kunnen worden ontwikkeld die bijdragen aan een betere bescherming van het woon- en leefklimaat van omwonenden en die tevens richting kunnen geven aan toekomstige vergunningverlening.

Dit verzoek is nadrukkelijk niet bedoeld als vervanging van de formele bezwaarprocedure. Bezwaarmakers blijven prijs stellen op een volledige beslissing op bezwaar, met een kenbare en toetsbare motivering. Het verzoek is evenmin bedoeld om de lopende bezwaren tegen het Evenementenbeleid, het Geluidbeleid, de locatieprofielen en de evenementenkalender in deze vergunningprocedure over te doen. Die procedures worden afzonderlijk gevoerd.

Het verzochte overleg heeft een beperkter en concreter doel: onderzoeken of voor de Westermarkt, gelet op de aard van deze locatie en de terugkerende belasting door evenementen, nadere afspraken en vergunningvoorwaarden mogelijk zijn die de positie van omwonenden daadwerkelijk verbeteren.

Daarbij denken bezwaarmakers in elk geval aan:

- lagere geluidsnormen dan het beleidsmatige maximum, in het bijzonder voor Koningsnacht;
- een expliciete motivering per vergunning waarom een bepaald geluidsniveau noodzakelijk is;
- onderzoek naar lagere geluidsniveaus, alternatieve podiumopstellingen en aanvullende bronmaatregelen;
- toetsing van de feitelijke gevelwering van maatgevende woningen;
- monitoring bij concrete woningen, waaronder Westermarkt 7 en Keizersgracht;
- beschikbaarstelling van ruwe meetgegevens en meetverslagen aan omwonenden;
- een jaarlijkse evaluatie waarin meetgegevens, klachten en ervaringen van bewoners zichtbaar worden betrokken;
- voorschriften waaruit volgt dat lessen uit eerdere edities bij volgende vergunningen worden verwerkt;
- een duidelijke beperking van eindtijden en geluidsduur, met name in de nachtelijke uren;
- strengere eisen aan BBT, laagfrequent geluid en basbeheersing.

Bezwaarmakers wijzen erop dat de Westermarkt een compacte binnenstedelijke woonlocatie is waarin evenementen direct naast woningen plaatsvinden. Zonder vooruit te lopen op de hierna uitgewerkte bezwaargronden menen bezwaarmakers dat deze locatie aanleiding geeft voor een zorgvuldige, locatiegerichte afweging en voor onderzoek naar aanvullende maatregelen en vergunningvoorwaarden ter bescherming van het woon- en leefklimaat. De specifieke bezwaren tegen de onderhavige vergunning worden hieronder nader toegelicht.

Het overleg kan daarom zinvol zijn om te bezien of de burgemeester bereid is om, vooruitlopend op of naast de formele beslissing op bezwaar, nadere locatiegerichte voorwaarden te hanteren voor deze en toekomstige vergunningen op de Westermarkt. Dit verzoek laat onverlet dat bezwaarmakers hun bezwaren tegen de onderhavige vergunning(en) handhaven en een volledige inhoudelijke beoordeling daarvan verlangen.

Bezwaarmakers verzoeken de bezwaarschriftencommissie om op korte termijn te bezien of voor een dergelijke informele aanpak voldoende aanknopingspunten bestaan. Daarbij merken bezwaarmakers op dat een eventueel informeel overleg geen vertraging van de formele bezwaarprocedure behoort te veroorzaken. Een informele aanpak kan immers naast de reguliere bezwaarprocedure plaatsvinden en laat de geldende behandeltermijnen onverlet. Het verzoek om informele behandeling is daarom nadrukkelijk bedoeld als aanvulling op de reguliere bezwaarprocedure en niet als vervanging daarvan. Bezwaarmakers blijven prijs stellen op een tijdige behandeling van het bezwaar en, indien geen oplossing wordt bereikt, op voortzetting van de formele procedure, waaronder een hoorzitting en een volledige beslissing op bezwaar.

2. Ontvankelijkheid

Het **Comité Westelijke Grachtengordel e.o.** is een informele vereniging van bewoners binnen het gebied Damrak–Rokin–Leidsegracht–Prinsengracht–Brouwersgracht. De vereniging is ingeschreven bij de Kamer van koophandel (KvK-nummer: 71254242). Het comité behartigt blijkens haar doelstelling de belangen van bewoners met betrekking tot het woon- en leefmilieu, de kwaliteit van de openbare ruimte, veiligheid, participatie en milieu.

Het comité treedt reeds gedurende vele jaren op in overleg met de gemeenten en in procedures betreffende de leefomgeving binnen zijn werkgebied en wordt in eerdere bezwaar-, beroepsprocedures door de gemeente Amsterdam en de bestuursrechter als belanghebbende aangemerkt.

De vergunde activiteit vindt plaats binnen het werkgebied van het comité en raakt rechtstreeks de belangen waarvoor het comité opkomt. Het comité is daarom belanghebbende in de zin van artikel 1:2, derde lid, Awb.

Mevrouw woont aan de **Keizersgracht** te Amsterdam. In het akoestisch onderzoek behorende bij de vergunning is expliciet opgenomen als toetspunt voor de geluidbelasting. De woning bevindt zich op korte afstand van het evenemententerrein.

Mevrouw ondervindt rechtstreeks gevolgen van het vergunde evenement en is belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb.

3. Tijdigheid

Op 27 mei jl. is namens bezwaarmakers een pro forma bezwaarschrift ingediend. Het bestreden besluit is van 16 april 2026. Er is tijdig bezwaar gemaakt.

Bij e-mail mail van 1 juli jl. is uitstel verleend voor het indienen van de gronden. De onderhavige gronden zijn derhalve tijdig ingediend.

4. Ruimtelijke en functionele context: uitgesproken woonlocatie

De Westermarkt onderscheidt zich fundamenteel van grootschalige evenemententerreinen, recreatiegebieden en stadsparken. Het betreft geen locatie met een ruime afstand tussen evenement en woningen, maar een compacte binnenstedelijke locatie waar woningen direct grenzen aan de evenementruimte. De Westermarkt is geen evenemententerrein waarop incidenteel wordt gewoond. Het betreft een woonomgeving waarin incidenteel evenementen worden toegestaan. De woonfunctie is hier dus geen ondergeschikte of aanvullende functie, maar een wezenlijk onderdeel van de locatie.

In een dergelijke omgeving mag worden verwacht dat de keuze voor aantallen evenementdagen, geluidsruimte en uitzonderingen voor evenementen met een hoog maatschappelijk belang berust op een zorgvuldige en locatie-specifieke onderbouwing. Dat geldt temeer nu de Omgevingswet uitgaat van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Waar een woonfunctie en een evenementenfunctie op dezelfde locatie samenkomen, dient inzichtelijk te worden gemaakt hoe dat evenwicht is gevonden. De Westermarkt is een locatie met een lange geschiedenis van geluidintensieve evenementen, waardoor feitelijke ervaringsgegevens, klachten, meetgegevens en evaluaties beschikbaar zijn. Uit het locatieprofiel blijkt hooguit welke ruimte aan evenementen wordt geboden, maar niet op welke wijze de gevolgen voor de woonfunctie zijn onderzocht en gewogen.

5. Het locatieprofiel

In het locatieprofiel Westermarkt worden generieke maxima vastgelegd. Daarmee geeft het locatieprofiel uitsluitend de maximale beleidsmatige bandbreedte weer waarbinnen vergunningverlening mogelijk is. Maar bovenal volgt daaruit dat deze maximale geluidsruimte niet zonder nadere afweging dient te worden benut.

Het Comité Westelijke Grachtengordel e.o., en anderen, hebben in een afzonderlijke procedure gronden aangevoerd tegen de kwalificatie van evenementen als van hoog maatschappelijk belang en

de daaraan gekoppelde mogelijkheid van een gevelbelasting tot 95 dB(C) (o.a. Koningsdag en Pride). Zelfs als Koningsdag wordt aangemerkt als een evenement met hoog maatschappelijk belang, volgt daar nog niet uit dat in dit concrete geval de maximaal beschikbare geluidsruimte moet worden benut.

Daarnaast is het locatieprofiel in 2019 geëvalueerd waarbij onder meer is gekeken naar de belasting van de omgeving en het aspect geluid. Vervolgens staat in het profiel Westermarkt: aantallen evenementen, bezoekersaantallen, verkeersaspecten, Anne Frank Huis, taxistandplaats, kiosken, veiligheid. Opvallend ontbreekt een analyse van: woningen, bewoners, slaapverstoring, gevelbelasting, woonkwaliteit. Uit het locatieprofiel blijkt dus vooral welke ruimte beschikbaar wordt gesteld voor evenementen. Het dossier biedt geen inzicht in de vraag welke grens de bescherming van omwonenden aan die ruimte stelt.

Het profiel bevat dus geen kenbare analyse van de gevolgen voor omwonenden. Daarom moest die analyse plaatsvinden bij de vergunningverlening. Juist daar ontbreekt vervolgens een inzichtelijke onderbouwing op basis van feitelijke gegevens en ervaringen van eerdere jaren.

Dit gebrek klemmt temeer nu de gemeente heeft aangekondigd de ruimtelijke onderdelen van de locatieprofielen te incorporeren in het Omgevingsplan. Dan mag worden verwacht dat in die locatieprofielen de gemaakte keuzes bekeken worden in het licht van de doelstellingen van de Omgevingswet. Daarin staat niet het faciliteren van evenementen centraal, maar het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit. Daarom mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke gevolgen voor omwonenden, woningen en het woon- en leefklimaat aan de gemaakte keuzes ten grondslag liggen. Het locatieprofiel Westermarkt biedt dat inzicht niet. De Omgevingswet vereist een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. De Westermarkt is een locatie waar de evenementenfunctie en de woonfunctie rechtstreeks met elkaar concurreren. Op een dergelijke locatie mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt hoe dat evenwicht is gevonden.

Bovendien het profiel:

- a) Bevat geen locatiespecifiek onderzoek naar woningen.
- b) Bevat geen onderzoek naar binnenniveaus.
- c) Bevat geen onderzoek naar gevelwering.
- d) Bevat geen onderzoek naar laagfrequent geluid.
- e) Bevat geen onderzoek naar slaapverstoring.
- f) Verwijst voor hogere geluidsniveaus expliciet naar een latere vergunningprocedure en advisering door ODNZKG.
- g) Bevat geen zelfstandige motivering waarom op deze locatie 95 dB(C) aanvaardbaar zou zijn.

Voorgaande ontslaat de Burgemeester dus niet om op grond van artikel 3:2 Awb per vergunningaanvraag de relevante feiten te onderzoeken, op grond van artikel 3:4 Awb de betrokken belangen af te wegen en op grond van artikel 3:46 Awb de gekozen geluidsnorm deugdelijk te motiveren.

6. Het Evenementenbeleid

6a. Het beleid faciliteert zonder kenbare begrenzing vanuit de woonfunctie

Het evenementenbeleid beschrijft vooral de ruimte die aan evenementen wordt gegeven; het beleid bepaalt hoeveel evenementen mogelijk zijn, waar dat mogelijk is, welke categorieën mogelijk zijn en hoe ze worden verdeeld. Veel minder zichtbaar is in het beleid welke grens het beleid stelt ter bescherming van de woonfunctie. Het frame wordt wel gemaakt in het beleid: evenwichtige toedeling van functies aan locaties, fysieke leefomgeving, leefbaarheid, balans tussen stad en bewoners, participatie en zelfs “de Omgevingswet”.

Daartegenover staat dat het beleid slechts in algemene termen spreekt over leefbaarheid, balans en het beperken van overlast voor omwonenden. Een vergelijkbare uitwerking van de woonfunctie ontbreekt. Het ontbreekt aan inzicht welke belasting bewoners van een locatie als de Westermarkt redelijkerwijs behoren te dulden, welke grens de woonfunctie stelt aan het gebruik van de openbare ruimte voor evenementen en op welke wijze die grens is bepaald.

Het beleid bevat wel een analyse van de ruimte die aan evenementen wordt geboden, maar geen kenbare analyse van de ruimte die ten behoeve van het woon- en leefklimaat behouden moet blijven. Het begrip "balans" wordt veelvuldig gebruikt, maar uit het beleid blijkt niet welke objectieve maatstaven zijn gehanteerd om vast te stellen wanneer die balans ten aanzien van omwonenden is bereikt.

Waar het beleid zeer concreet vastlegt hoeveel evenementen mogelijk zijn, hoeveel bezoekers kunnen worden toegelaten en onder welke omstandigheden aanvullende geluidruimte beschikbaar is, blijft onduidelijk welke concrete bescherming aan de woonfunctie wordt geboden.

Uitgaande van het beleid dat zegt: De Omgevingswet vereist een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Dan pakt dat voor bezwaarmakers met betrekking tot de Westermarkt zo uit:

"De Westermarkt is een locatie waar de evenementenfunctie en de woonfunctie rechtstreeks met elkaar concurreren."

Op die locatie mag dan worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt hoe dat evenwicht is gevonden. Maar dat evenwicht wordt nergens zichtbaar gemaakt; niet in het locatieprofiel, het geluidbeleid, de vergunning. Ook blijkt niet welke betekenis aan de woonfunctie is toegekend. Of welke feiten over woningen, bewoners en eerdere meetresultaten aan die afweging ten grondslag liggen.

Nu de gemeente zelf verwijst naar de Omgevingswet en een evenwichtige toedeling van functies aan locaties, is niet bepaalbaar dat voor de Westermarkt is onderzocht welke gevolgen de gekozen normstelling heeft voor de omliggende woningen.

Al die mooie "beleidsuitgangspunten" komen niet herkenbaar terug in het locatieprofiel, het geluidbeleid en uiteindelijk ook niet in de vergunning.

Nota bene opent hoofdstuk 1 van het evenementenbeleid met de bestuurlijke belofte:

"Bij de hernieuwde invulling van het geluidbeleid voor muziekevenementen wil het college een betere balans vinden tussen het beperken van de geluidsoverlast voor omwonenden en goed georganiseerde en voor bezoekers aantrekkelijke evenementen".

Maar bij een zoektocht naar de concrete veranderingen voor omwonenden die het gevolg van dit nieuwe beleid zouden moeten zijn, dan stuiten ze op dezelfde locaties, dezelfde systematiek, dezelfde uitzondering voor hoog maatschappelijk belang, opnieuw 95 dB(C), opnieuw modelberekeningen, geen zichtbare analyse van eerdere meetgegevens. Daarom constateren bezwaarmakers dat niet uit het beleid blijkt waarin die aangekondigde "betere balans" voor omwonenden concreet bestaat.

Dit is opmerkelijk omdat de Westermarkt geen evenemententerrein is waarop incidenteel wordt gewoond, maar een woonomgeving waarin incidenteel evenementen worden toegestaan. Op dergelijke locaties ligt het voor de hand dat inzichtelijk wordt gemaakt welke betekenis aan de woonfunctie is toegekend en welke feiten, onderzoeken en evaluaties aan die afweging ten grondslag liggen.

6b. Hoog maatschappelijk belang

De kwalificatie "hoog maatschappelijk belang" vormt een beleidsmatige aanduiding van het evenement. Zij vormt geen zelfstandige motivering waarom de gekozen geluidbelasting voor de woningen rondom de Westermarkt noodzakelijk en aanvaardbaar is.

Daarom had de burgemeester inzichtelijk moeten maken waarom de kwalificatie in dit concrete geval leidt tot de gekozen geluidsruimte. Hoe vertaalt dus "hoog maatschappelijk belang" zich naar de Westermarkt? Niet overwogen is waarom 95 db(C) en waarom niet 90, of 85 of nog minder. Die motivering dient uit de vergunning en de daaraan ten grondslag gelegde onderzoeken te blijken.

Ook indien wordt uitgegaan van de beleidsmatige kwalificatie "hoog maatschappelijk belang", volgt daar dus niet zonder meer uit dat de maximaal beschikbare geluidsruimte op deze locatie moet worden benut. Het label ontslaat de burgemeester niet van de verplichting om de gevolgen voor het woon- en leefklimaat op deze locatie zelfstandig te beoordelen en de gekozen normstelling te motiveren.

Conclusie het label "hoog maatschappelijk belang" vervangt geen belangenafweging. De vergunning moet de vertaalslag maken. Dat is nagelaten.

6c Lerende aanpak zonder kenbare doorwerking

Het evenementenbeleid, het geluidbeleid en de locatieprofielen verwijzen naar monitoring, evaluatie en een lerende aanpak. Daarmee wordt de indruk gewekt dat ervaringen uit eerdere evenementen worden benut om toekomstige vergunningverlening te verbeteren en de belasting voor omwonenden waar mogelijk te beperken.

Voor de Westermarkt blijkt echter niet welke lessen uit eerdere evenementen zijn getrokken. Hoewel uit de beleidsstukken volgt dat gedurende meerdere jaren is gemeten, gemonitord en geëvalueerd, is helemaal niet duidelijk welke conclusies daaruit voor deze locatie zijn voortgekomen en op welke wijze deze conclusies zijn betrokken bij de beoordeling van de onderhavige vergunning.

Met name voor een locatie als de Westermarkt, waar evenementen al jarenlang plaatsvinden en woningen direct grenzen aan het evenemententerrein, mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke ervaringen, meetresultaten, klachten en evaluaties hebben geleid tot aanpassingen van beleid, vergunningvoorwaarden of normstelling.

Monitoring en evaluatie kunnen waardevolle instrumenten zijn voor toezicht en beleidsontwikkeling, maar zij kunnen niet uitsluitend worden gebruikt om achteraf kennis te verzamelen. Een lerende aanpak veronderstelt dat opgedane kennis ook zichtbaar doorwerkt in volgende besluiten. Uit het dossier blijkt echter niet welke lessen uit eerdere jaren zijn benut bij de beoordeling van deze vergunning.

Dit klemmt temeer nu het evenementenbeleid nadrukkelijk spreekt over een betere balans tussen het beperken van geluidhinder voor omwonenden en het mogelijk maken van aantrekkelijke evenementen. Daarom mocht worden verwacht dat in het vergunningdossier kenbaar wordt gemaakt welke ervaringen van eerdere evenementen op de Westermarkt bij de beoordeling van deze vergunning zijn betrokken en welke conclusies daaruit zijn getrokken. Als de gemeente al jarenlang meet, evalueert en beleid ontwikkelt, rijst de vraag wat daarvan voor deze locatie is geleerd. Dat blijkt niet uit het bestreden besluit.

Daardoor blijft onduidelijk waarin de door de gemeente aangekondigde verbetering van de balans tussen evenementen en omwonenden voor de Westermarkt concreet bestaat.

Voor een locatie als de Westermarkt, waar reeds gedurende meerdere jaren wordt gemeten, gemonitord en geëvalueerd, mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke conclusies uit die gegevens zijn getrokken. Indien meetgegevens, klachtenregistraties en evaluaties niet zichtbaar doorwerken in de beoordeling van volgende vergunningen, rijst de vraag waarin het lerende karakter van het systeem zich concreet manifesteert. Monitoring en evaluatie krijgen dan vooral betekenis voor toezicht op reeds vergunde evenementen, terwijl onduidelijk blijft hoe de opgedane kennis wordt benut om toekomstige vergunningverlening te verbeteren en de geluidbelasting voor omwonenden verder te beperken.

7. Het geluidbeleid

7a. Het eigen uitgangspunt van het beleid: niet meer geluid dan nodig

Het Geluidbeleid zegt letterlijk (pagina 3):

Het uitgangspunt bij elk evenement is dat de geluidbelasting op omliggende woningen en andere geluidgevoelige gebouwen zo laag mogelijk is. en Niet meer geluid produceren dan nodig is voor het betreffende evenement.

Dat zijn de expliciete uitgangspunten van het beleid. Echter, uit de vergunning blijkt niet dat is onderzocht welk geluidniveau voor dit evenement noodzakelijk is. Uit niets blijkt waarom 95 dB(C) nodig was, waarom een lager niveau niet toereikend zou zijn geweest of welke alternatieven zijn onderzocht. Daarmee ontbreekt inzicht dat daadwerkelijk invulling is gegeven aan het uitgangspunt van het geluidbeleid dat niet mer geluid wordt geproduceerd dan nodig is.

7b. Het beleid gaat uit van maatwerk per locatie

Het geluidbeleid stelt dat maatwerk per evenementenlocatie mogelijk moet zijn en dat de locatieprofielen een nadere invulling vormen van de regels die voor een specifieke locatie gelden. Van een dergelijke locatiegerichte benadering mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke kenmerken van de Westermarkt daarbij zijn betrokken en welke gevolgen die kenmerken hebben voor de vergunningverlening.

De Westermarkt onderscheidt zich echter van veel andere evenementenlocaties doordat woningen zich direct rondom de evenementruimte bevinden en geen sprake is van enige betekenisvolle afstand of bufferzone tussen podium en woonbebouwing en ligt een locatie-specifieke beoordeling voor de hand.

Uit de vergunningstukken blijkt echter niet waarin het aangekondigde maatwerk voor de Westermarkt bestaat. Niet blijkt dat onderzoek is verricht naar de feitelijke geluidwering van de omliggende woningen. Evenmin blijkt welke woningen als maatgevend zijn aangemerkt, hoe eerdere ervaringen en meetgegevens zijn betrokken of welke betekenis is toegekend aan de directe ligging van woningen rondom het evenemententerrein.

De feitelijke beoordeling lijkt daarmee grotendeels te berusten op algemene beleidsuitgangspunten en generieke akoestische aannames. Bij de locatie als de Westermarkt had mogen worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt waarom deze specifieke locatie aanleiding geeft tot de gekozen normstelling en voorschriften.

7c. Onvoldoende inzicht in de feitelijke gevolgen voor omwonenden

Hoewel in het dossier verschillende beleidsstukken, adviezen en akoestische berekeningen zijn opgenomen, wordt vooral inzichtelijk gemaakt dat het evenement binnen de beschikbare beleidsruimte past. Minder duidelijk wordt welke gevolgen de vergunde geluidbelasting heeft voor de direct omwonenden van de Westermarkt en waarom deze gevolgen aanvaardbaar worden geacht.

De beoordeling steunt in belangrijke mate op beleidskaders, normstellingen en modelmatige berekeningen. Daarmee wordt inzichtelijk gemaakt dat het evenement binnen de beschikbare beleidsruimte kan worden ingepast, maar niet welke gevolgen de vergunde situatie voor de omliggende woningen heeft en op grond van welke feiten is vastgesteld dat deze gevolgen aanvaardbaar zijn.

Daarbij is van belang dat de Westermarkt een locatie betreft waar woningen zich direct rondom het evenement bevinden en waar reeds gedurende meerdere jaren evenementen plaatsvinden. Daarom mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke ervaringen, meetgegevens, klachten, evaluaties en andere locatiegebonden gegevens bij de beoordeling zijn betrokken.

Uit de stukken blijkt dat gedurende meerdere jaren is gemeten, gemonitord en geëvalueerd. Nergens is te vinden welke conclusies uit deze gegevens voor de Westermarkt zijn getrokken en op welke wijze

deze kennis heeft doorgewerkt in de beoordeling van de onderhavige vergunning. Indien meetgegevens, klachtenregistraties en evaluaties niet zichtbaar doorwerken in de beoordeling van volgende vergunningen, rijst de vraag waarin het lerende karakter van het systeem zich concreet manifesteert. Monitoring en evaluatie krijgen dan vooral betekenis voor toezicht op reeds vergunde evenementen, terwijl onduidelijk blijft hoe de opgedane kennis wordt benut om toekomstige vergunningverlening te verbeteren en de geluidbelasting voor omwonenden verder te beperken.

Daardoor blijft uiteindelijk onduidelijk op welke actuele en locatiegebonden feiten de burgemeester zijn oordeel baseert dat de vergunde belasting voor de woonomgeving aanvaardbaar is.

Bij de Westermarkt ontbreekt inzicht in de noodzaak van het gekozen geluidsniveau, de afweging van lagere niveaus, de betekenis van ervaringen uit eerdere jaren en de gevolgen voor de direct omliggende woningen. Deze vragen hebben geen betrekking op de rechtmatigheid van het beleid als zodanig, maar op de toepassing daarvan in deze concrete vergunning.

Wat de rechtbank Zeeland-West-Brabant bloot legt in de uitspraak [ECLI:NL:RBZWB:2026:688](#) is: een norm is geen motivering. De enkele constatering dat 95 dB(C) volgens het beleid kan worden toegestaan, beantwoordt volgens de uitspraak niet de vraag waarom juist 95 dB(C) op deze locatie en voor dit evenement noodzakelijk en aanvaardbaar wordt geacht. Een verwijzing naar het beleid kan die afweging niet vervangen.

7d. Bezoekersbeleving vervangt geen onderzoek naar de aanvaardbaarheid voor omwonenden

Het geluidbeleid motiveert de verruiming naar 95 dB(C) voor evenementen van hoog maatschappelijk belang mede met de stelling dat een lagere gevelwaarde van 85 dB(C) afbreuk zou doen aan de belevingswaarde van bezoekers. Daarmee wordt echter slechts verklaard waarom een hoger geluidsniveau vanuit het perspectief van het evenement wenselijk wordt geacht. Dat motiveert nog niet waarom de gevolgen van dat hogere geluidsniveau voor de direct omwonenden van de Westermarkt aanvaardbaar zijn.

Op een locatie waar woningen zich op korte afstand van het evenement bevinden, mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt hoe de belangen van bezoekers en omwonenden tegen elkaar zijn afgewogen. Uit de vergunning blijkt echter niet welke betekenis is toegekend aan de gevolgen voor de omliggende woningen, noch welke concrete omstandigheden van de Westermarkt aanleiding geven om de maximaal beschikbare geluidsruimte toe te staan.

Daarbij komt dat het geluidbeleid tevens als uitgangspunt hanteert dat niet meer geluid wordt geproduceerd dan noodzakelijk is voor het betreffende evenement. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat is onderzocht of beoordeeld is welk geluidsniveau voor dit evenement daadwerkelijk noodzakelijk was.

De motivering blijft daardoor steken in de algemene stelling dat een hogere geluidbelasting wenselijk is voor de bezoekersbeleving. Dat vormt op zichzelf geen kenbare onderbouwing waarom de gevolgen van die geluidbelasting voor de direct omwonenden van de Westermarkt aanvaardbaar worden geacht. Dat staat haaks op de uitgangspunten van de Omgevingswet, die gaat immers niet over optimale bezoekersbeleving, maar over een evenwichtige fysieke leefomgeving.

Zoals reeds uiteengezet in hoofdstuk 3 (Ruimtelijke en functionele context) en hoofdstuk 5 (Het beleid), betreft de Westermarkt geen evenemententerrein waarop incidenteel wordt gewoond, maar een woonomgeving waarin incidenteel evenementen worden toegestaan. Op een dergelijke locatie verlangt het uitgangspunt van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties als bedoeld in artikel 2.1 Omgevingswet dat inzichtelijk wordt gemaakt hoe de woonfunctie en de evenementenfunctie tegen elkaar zijn afgewogen.

Uit de vergunning blijkt echter niet hoe dat evenwicht voor de Westermarkt is bepaald. De verwijzing naar de belevingswaarde van bezoekers verklaart hoogstens waarom een organisator een hoger

geluidsniveau wenselijk acht, maar niet waarom de daaruit voortvloeiende belasting van de omliggende woningen aanvaardbaar wordt geacht. Daarmee ontbreekt een kenbare onderbouwing dat de vergunde geluidbelasting verenigbaar is met een evenwichtige toedeling van functies aan deze locatie.

Immers de Omgevingswet verlangt niet dat een locatie optimaal wordt benut voor evenementen, maar dat de verschillende functies die op een locatie samenkomen op evenwichtige wijze worden afgewogen. Op de Westermarkt concurreren de woonfunctie en de evenementenfunctie rechtstreeks met elkaar. In dat licht kan de wens om de bezoekersbeleving te maximaliseren niet zonder meer dienen als rechtvaardiging voor het benutten van de maximaal beschikbare geluidsruijnte. Nu is in de vergunning de woonfunctie niet meegewogen toen voor deze locatie deze geluidsruijnte werd toegestaan.

7e. De gehanteerde aanname van 20 dB gevelwering is onvoldoende onderbouwd

Het geluidbeleid gaat uit van een gemiddelde gevelwering van 20 dB(A) tussen buiten- en binnenniveau. Deze aanname vormt een essentieel onderdeel van de onderbouwing van de gehanteerde gevelnormen, omdat daarmee wordt verondersteld dat de geluidbelasting binnenshuis tot een aanvaardbaar niveau wordt gereduceerd.

Uit het dossier blijkt echter niet dat voor de woningen rondom de Westermarkt is onderzocht of deze aanname representatief is. Nergens uit blijkt welke woningen als maatgevend zijn beschouwd, welke feitelijke gevelwering daarbij is gehanteerd en of deze overeenkomt met de werkelijke situatie van de omliggende woningen. Dat is van belang, omdat de betrokken woningen zijn gelegen in oudere panden in de historische binnenstad waarvan de bouwkundige eigenschappen sterk kunnen verschillen.

Als voorbeeld noemen bezwaarmakers de woning aan de Keizersgracht, die in de vergunningstukken als relevant beoordelingspunt voorkomt. Deze woning bevindt zich op de bovenste verdieping van een historisch binnenstadspand. De woning kent een afwijkende bouwkundige opzet en strekt zich over een aanzienlijke diepte uit. Tegen die achtergrond ligt niet zonder meer voor de hand dat de geluidwering van deze woning overeenkomt met de generieke uitgangspunten die in akoestische modellen worden gehanteerd.

Omdat dergelijke woningen sterk kunnen verschillen in beglazing, kierdichting, ventilatievoorzieningen, onderhoudstoestand en overige bouwkundige kenmerken, mocht worden verwacht dat inzichtelijk werd gemaakt waarom de gehanteerde gevelwering voor de betrokken woningen representatief wordt geacht.

Dat geldt temeer nu de beoordeling van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat in belangrijke mate afhankelijk is van de veronderstelde geluidwering van de gevel. Zonder inzicht in de feitelijke bouwkundige uitgangspunten blijft onzeker in hoeverre de berekende binnenniveaus overeenkomen met de werkelijke situatie van de betrokken woningen.

Dit klemt temeer nu de Westermarkt wordt omringd door oudere panden in de historische binnenstad, terwijl de vergunning mede wordt gedragen door akoestische berekeningen die uitgaan van generieke aannames over de geluidwering van woningen. Niet blijkt dat de feitelijke geluidwering van woningen aan de Westermarkt, Prinsengracht of Keizersgracht is onderzocht of gevalideerd door middel van binnenmetingen of andere locatie-specifieke gegevens.

Zoals reeds uiteengezet in hoofdstuk 3 betreft de Westermarkt een locatie waar woningen direct grenzen aan de evenementruimte. Tegen die achtergrond mocht worden verwacht dat de burgemeester inzichtelijk maakt waarom de gehanteerde aanname van 20 dB(A) gevelwering voor deze locatie voldoende betrouwbaar wordt geacht. De vraag blijft dus staan: als je niet weet wat de werkelijke gevelwering is, hoe weet je dan wat de werkelijke hinder is? Dát raakt direct aan artikel 3:2

Awb (zorgvuldigheid), artikel 3:46 Awb én de opmerkingen dat de woonfunctie wordt wel genoemd, maar nergens feitelijk onderzocht (hoofdstuk 3 en 5):

Door dat na te laten blijft onduidelijk of de berekende binnenniveaus daadwerkelijk representatief zijn voor de woningen die de geluidbelasting moeten ondergaan. Daarmee ontbreekt een kenbare onderbouwing dat de gevolgen van de vergunde geluidbelasting voor het woon- en leefklimaat aanvaardbaar zijn. Dat raakt rechtstreeks aan artikel 3:2 Awb (zorgvuldige voorbereiding) en 3:46 Awb (deugdelijke motivering). Dat bewijslast ligt bij de gemeente.

Dit klemmt temeer nu ook de Nederlandse Stichting Geluidshinder (NSG) in haar Handreiking Muziekevenementen 2025 benadrukt dat de beoordeling van aanvaardbare geluidbelasting uiteindelijk plaatsvindt ter bescherming van bewoners in woningen en dat daarbij de feitelijke geluidwering van de betrokken woningen van belang is. De handreiking gaat uit van een gevelbelasting van 80 dB(A) als uitgangspunt en merkt op dat hogere waarden slechts na locatiespecifiek onderzoek kunnen worden overwogen.

Tegen die achtergrond valt niet in te zien waarom voor de woningen rondom de Westermarkt kan worden volstaan met een generieke aanname van 20 dB(A) gevelwering zonder nader onderzoek naar de feitelijke situatie. Zoals reeds uiteengezet in hoofdstuk 3 bevinden de woningen zich direct rond de evenementruimte. Onder die omstandigheden ligt een beoordeling van de maatgevende woningen voor de hand. Dat sluit ook aan bij de benadering van de NSG-handreiking, waarin de bescherming van het woon- en leefklimaat centraal staat.

De vergunning en de daaraan ten grondslag gelegde akoestische onderbouwing lijken uit te gaan van een gemiddelde gevelwering van 20 dB(A). Deze aanname is bepalend voor de conclusie dat de binnenniveaus aanvaardbaar zouden zijn.

Daar staat tegenover dat de NSG-Handreiking Muziekevenementen 2025 uitgaat van een standaard geluidwering van 15 dB(A) en benadrukt dat hogere aannames locatiespecifiek moeten worden onderbouwd. De handreiking laat tevens zien dat relatief beperkte verschillen in gevelwering aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de geluidbelasting binnenshuis en daarmee voor de mate van hinder die bewoners ervaren.

Tegen deze achtergrond had het op de weg van de burgemeester gelegen inzichtelijk te maken waarom voor de woningen rondom de Westermarkt een gevelwering van 20 dB(A) representatief wordt geacht. Dat geldt temeer nu sprake is van oudere binnenstedelijke woningen, terwijl het dossier geen aanknopingspunten biedt voor de veronderstelling dat de gehanteerde gevelwering representatief is voor de meest belaste woningen rondom de Westermarkt.

Het door de NSG gehanteerde (onderstaande) schema maakt zichtbaar dat de beoordeling van hinder uiteindelijk niet wordt bepaald door de gevelbelasting als zodanig, maar door de binnenniveaus die daaruit voortvloeien. Zonder inzicht in de feitelijke geluidwering van de betrokken woningen blijft daarom onduidelijk welke geluidbelasting bewoners daadwerkelijk ondervinden en of de vergunde situatie verenigbaar is met een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

De handreiking waarschuwt expliciet dat de dB(C)-waarden binnenshuis maximaal 15 dB hoger kunnen liggen dan de overeenkomstige A-waarden; grotere verschillen leveren te veel hinder op. Om de beschreven mogelijk optredende hinder te duiden, kan onderstaande tabel hinderkwalificatie van evenementen worden gehanteerd.

Geluidniveau binnen in de woning	Verskil tussen dB(A) en dB(C)	Hinder
≤ 55 dB(C)	≤15	Aanvaardbaar*
≤ 55 dB(C)	> 15	Enige
56 - 60 dB(C)	≤15	Enige

56 - 60 dB(C)	> 15	Veel
61 - 65 dB(C)	≤15	Veel
61 - 65 dB(C)	> 15	Aanzienlijke
66 - 70 dB(C)	≤15	Aanzienlijke
66 - 70 dB(C)	> 15	Ernstige
71 - 75 dB(C)	≤15	Ernstige
71 - 75 dB(C)	> 15	Zeer ernstig
≥ 76 dB(C)	Ongeacht het verschil	Onduldbaar

Tabel 1: Hinderkwalificatie "Evenementen met veel geluid"

* Aanvaardbaar wil niet zeggen dat er geen hinder kan zijn!

7f. De vergunning gaat uit van gevelwering, terwijl de relevante hindercomponent buiten beeld blijft

Opvallend is dat tijdens een zitting bij de Raad van State Ing. R. (Ron) Westerveld verklaarde dat binnen de Expertgroep Geluid en in overleg met de NSG is besproken dat de problematiek vanaf circa 80 dB(C) niet primair ziet op spraakverstaanbaarheid binnenshuis, maar op hinder door bastonen. Volgens de NSG wordt die hinder niet in de eerste plaats beperkt door hogere normen toe te staan, maar door toepassing van Best Beschikbare Technieken (BBT) en andere bronmaatregelen.

Tegen die achtergrond valt niet in te zien waarom in het vergunningdossier de nadruk vrijwel uitsluitend ligt op de vraag welke geluidbelasting maximaal kan worden toegestaan. Evenmin wordt duidelijk gemaakt welke technische of organisatorische maatregelen (BBT) zijn onderzocht om de geluidbelasting voor de omgeving verder te beperken en waarom deze mogelijkheden niet zijn toegepast. Dat staat haaks op het uitgangspunt van het geluidbeleid dat niet meer geluid wordt geproduceerd dan noodzakelijk is. Uit de vergunning blijkt dus niet welke alternatieve maatregelen zijn onderzocht om de geluidbelasting voor de omgeving verder te beperken. Hier ontbreekt BBT-/bronmaatregelenafweging.

7g. Onduidelijk welke concrete BBT-maatregelen voor deze locatie zijn beoordeeld

De vergunning bevat verschillende voorschriften die zijn gericht op het beperken van de geluiduitstraling naar de omgeving. Zo moeten podia en speakers in de meest optimale richting worden opgesteld, moeten speakers zo goed mogelijk op het publiek worden gericht, moeten gevlogen speakers zo laag mogelijk worden opgehangen en mogen gevlogen subwoofers niet worden gebruikt. Daarnaast schrijft de vergunning voor dat moet worden voldaan aan de meest recente BBT-lijst uit het Amsterdamse geluidbeleid.

Omdat dergelijke maatregelen in de vergunning worden genoemd, mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke concrete maatregelen voor deze locatie zijn onderzocht, welke effecten daarvan zijn verwacht en in hoeverre daarmee de geluidbelasting voor de omliggende woningen verder kon worden beperkt.

Onder verwijzing naar rechtsoverweging 8.10 van de uitspraak van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant van 6 februari 2026 (ECLI:NL:RBZWB:2026:688) merken bezwaarmakers op dat het voorschrijven van Best Beschikbare Technieken (BBT) een zelfstandige betekenis heeft naast de geldende geluidsnormen. De rechtbank overweegt dat het gebruik van BBT een middelvoorschrift betreft, waarvan de naleving niet kan worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat aan een geluidsnorm wordt voldaan. Het doel van BBT is nu om de milieubelasting en geluidhinder zoveel mogelijk te beperken, ook wanneer reeds aan de geldende norm wordt voldaan.

Tegen die achtergrond mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke concrete bron- en overdrachtsmaatregelen voor de Westermarkt zijn onderzocht, welke effecten daarvan zijn verwacht en waarom deze maatregelen voldoende zijn geacht om de geluidbelasting voor omwonenden zoveel mogelijk te beperken. Uit de vergunningstukken blijkt wel dat toepassing van BBT wordt voorgeschreven, maar niet welke concrete betekenis daaraan in dit geval is gegeven. Daardoor blijft onduidelijk welke betekenis aan deze maatregelen is toegekend bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van de vergunde geluidbelasting.

7h. Van normstelling naar monitoring: eerst vergunnen, daarna leren

Uit het rapport van Crisislab (2019)² volgt dat zware muziekevenementen bestuurlijk begrensd moeten worden en niet generiek moeten worden gefaciliteerd via open categorieën. De Crisislab-evaluatie laat zien dat de gemeente reeds vóór de vaststelling van het nieuwe evenementen- en geluidbeleid bekend was met structurele vragen rond zware muziekevenementen, geluidscategorieën, toezicht en uitvoerbaarheid. Uit de huidige beleidsstukken blijkt echter niet dat deze vragen voorafgaand aan de vaststelling van het nieuwe beleid inhoudelijk zijn opgelost.

In plaats daarvan wordt in belangrijke mate ingezet op monitoring, rapportages, evaluaties en verdere ontwikkeling in de uitvoeringspraktijk. Daarmee wordt de beantwoording van wezenlijke vragen over de feitelijke gevolgen van evenementen voor de woonomgeving verschoven naar de periode nadat vergunningen reeds zijn verleend en evenementen hebben plaatsgevonden.

Monitoring en evaluatie kunnen nuttige instrumenten zijn voor toezicht en beleidsontwikkeling, maar zij kunnen niet dienen als vervanging van de voorafgaande beoordeling die bij beleidsvaststelling en vergunningverlening vereist is. Daar waar sprake is van een locatie als de Westermarkt, waar woningen direct grenzen aan de evenementruimte, mocht worden verwacht dat de feitelijke gevolgen voor omwonenden voorafgaand aan vergunningverlening inzichtelijk werden gemaakt.

8. Westerveld Advies, het geluidsplan V1

8a. Wat is de vraag?

Wat direct opvalt is dat Westerveld Advies het hele onderzoek niet begint bij de vraag: Welke geluidbelasting is aanvaardbaar voor omwonenden?, maar bij: Welke geluidruimte is nodig voor de gewenste muziekbeleving? In hoofdstuk 3.2. staat letterlijk dat als uitgangspunt wordt genomen: 100 dB(A), 115 dB(C) op 15 meter van het podium. Vervolgens wordt berekend wat daarvan op de woningen terechtkomt.

De redenering van de adviseur is:

1. Eerst een gewenst publieksgeluid kiezen.
2. Daarna berekenen of de woningen nog net binnen de norm blijven.
3. Vervolgens concluderen dat de vergunning kan worden verleend.

De adviseur is in deze Ing. R. (Ron) Westerveld. Zoals gezegd in 7f. is hij al jaren betrokken bij evenementenakoestiek in Amsterdam en participeert hij in diverse overleg- en expertstructuren rond evenementenbeleid. De omstandigheid dat de adviseur al jarenlang betrokken is bij evenementenakoestiek, beleidsontwikkeling en overlegstructuren rond evenementen, maakt niet dat het onderzoek de vraag van de Burgemeester (SEB) beantwoordt die in deze vergunning centraal staat, namelijk welke gevolgen de vergunde geluidbelasting heeft voor de direct omwonenden van de Westermarkt en waarom die gevolgen aanvaardbaar worden geacht.

Uit het geluidsplan blijkt dat het onderzoek vertrekt vanuit een vooraf gekozen muziekgeluidniveau van 100 dB(A) en 115 dB(C) op 15 meter van het podium. Vervolgens wordt berekend welke

² Download via: <https://crisislab.nl/wordpress/wp-content/uploads/Rapportage-EVB-def-6nov2019.pdf>

geluidbelasting dit veroorzaakt op de omliggende woningen en of daarmee aan de maximaal onthefbare gevelwaarde van 95 dB(C) kan worden voldaan. Dat is een fundamenteel andere benadering dan: 95 dB(C), of wat dan ook is nodig/voldoende omdat dit uit een belangenafweging voor bewoners volgt.

De analyse start daarmee niet bij de vraag welke geluidbelasting voor omwonenden aanvaardbaar is, maar bij de vraag welke geluidruimte nodig wordt geacht voor de gewenste muziekbeleving. Vervolgens wordt beoordeeld of deze geluidruimte binnen het beleidsmatige maximum past.

Daarmee wordt niet duidelijk gemaakt waarom nu deze geluidbelasting noodzakelijk is voor dit evenement op deze locatie. Het onderzoek bevat geen analyse van lagere geluidniveaus, alternatieve podiumopstellingen, aanvullende bronmaatregelen of andere mogelijkheden om de belasting voor de omgeving verder te beperken (BBT). Evenmin wordt onderzocht welke geluidruimte vanuit het perspectief van de omliggende woningen aanvaardbaar wordt geacht.

Een dergelijke benadering kan wellicht begrijpelijk zijn op grootschalige evenemententerreinen of parkgebieden waar aanzienlijke afstand bestaat tussen bron en woningen. De Westermarkt betreft echter een compacte binnenstedelijke woonomgeving waarin woningen direct aan de evenementruimte grenzen. Daarom mocht worden verwacht dat de beoordeling niet uitsluitend steunt op FoH-normen en modelberekeningen, maar ook inzicht geeft in de feitelijke gevolgen voor de meest belaste woningen, de representativiteit van de gehanteerde gevelwering en de gevolgen voor het binnenniveau van direct omwonenden.

Uit het onderzoek blijkt niet welke feitelijke gevelwering voor de maatgevende woningen is gehanteerd, in hoeverre deze representatief is voor de woningen rondom de Westermarkt en welke gevolgen de berekende gevelbelasting heeft voor de binnenniveaus in de meest kwetsbare woningen. Evenmin wordt inzichtelijk gemaakt welke betekenis daarbij is toegekend aan laagfrequent geluid en bastonen.

Opvallend is bovendien dat de maatgevende woning Westermarkt 7 exact uitkomt op de maximaal toegestane gevelwaarde van 95 dB(C). Er is geen veiligheidsmarge meer. Het onderzoek laat daarmee zien dat de beschikbare normruimte volledig wordt benut, maar niet waarom die maximale ruimte noodzakelijk is noch waarom de gevolgen daarvan voor de direct omwonenden aanvaardbaar worden geacht.

Het rapport toont daarmee aan dat de vergunde situatie akoestisch binnen de beleidsmatige grenswaarden kan worden gebracht. Het rapport maakt niet zien hoe de belangen van de direct omwonenden zijn betrokken bij de keuze voor deze geluidruimte en vormt daarom geen zelfstandige onderbouwing dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Immers onder artikel 3:2 Awb dient het bestuursorgaan de relevante feiten en de af te wegen belangen zorgvuldig te onderzoeken. Tegen de achtergrond van artikel 2.1 Omgevingswet mocht daarom worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke gevolgen de vergunde geluidbelasting heeft voor de woonfunctie ter plaatse en waarom deze gevolgen aanvaardbaar worden geacht.

Het is begrijpelijk dat een organisator bij een vergunningaanvraag laat onderzoeken welke geluidruimte binnen het geldende beleidskader beschikbaar is voor het evenement. Een akoestisch onderzoek dat vertrekt vanuit het gewenste muziekgeluidniveau en vervolgens berekent of aan de toepasselijke normen kan worden voldaan, kan daarom een bruikbaar onderdeel vormen van een aanvraag.

Daarmee is echter nog niet de vraag beantwoord die het bevoegd gezag moet beoordelen. De burgemeester dient immers niet uitsluitend vast te stellen of een aangevraagde geluidbelasting binnen de beleidsmatige maxima blijft, maar ook te beschikken over voldoende gegevens om de gevolgen voor het woon- en leefklimaat te kunnen beoordelen. Het is in eerste instantie aan de aanvrager om de gegevens aan te leveren die voor die beoordeling nodig zijn. De verantwoordelijkheid voor de uiteindelijke beoordeling en motivering blijft echter bij het bevoegd

gezag. Dat vereist inzicht in de feitelijke geluidbelasting bij woningen, de gevelwering en de daaruit voortvloeiende binnenniveaus. Wanneer dergelijke gegevens ontbreken, kan de burgemeester niet beoordelen wat de vergunde geluidbelasting daadwerkelijk voor bewoners betekent en resteert feitelijk slechts de constatering dat een bepaald maximaal geluidniveau op de gevel wordt gehaald.

Het rapport van Westerveld beantwoordt in hoofdzaak de vraag welke geluidruimte binnen het bestaande kader maximaal kan worden benut. Daardoor ontstaat het risico dat de beleidsmatige maximumwaarde van 95 dB(C) feitelijk als uitgangspunt voor de vergunningverlening wordt gebruikt. Het geluidbeleid gaat echter uit van een ander uitgangspunt: niet meer geluid dan noodzakelijk en een zo laag mogelijke belasting voor de omgeving. Dat een bepaalde geluidbelasting beleidsmatig mogelijk is, betekent nog niet dat deze zonder nadere afweging ook in het concrete geval moet worden vergund. Het rapport maakt echter niet duidelijk waarom die geluidruimte op de Westermarkt noodzakelijk is, welke betekenis is toegekend aan de belangen van direct omwonenden en waarom de gevolgen van die keuze aanvaardbaar worden geacht. Daardoor dreigt de vraag of aan de norm kan worden voldaan samen te vallen met de vraag of vergunningverlening verantwoord is, terwijl dit juridisch en inhoudelijk verschillende beoordelingen zijn.

8b. Onduidelijkheid over de maatgevende woning en de gehanteerde modelaannames

Westerveld gebruikt een standaard publieksnorm (100 dB(A)/115 dB(C) op 15-25 meter van het podium) als uitgangspunt voor het ontwerp. De geluidbelasting op woningen op 80-100 meter afstand wordt vervolgens modelmatig afgeleid. Daarmee staat de gewenste muziekbeleving centraal en niet de feitelijke hinder of de gemeten binnenniveaus van de omwonenden.

Volgens het geluidsplan wordt Westermarkt 7 als maatgevende woning aangemerkt. Voor deze woning wordt een geluidbelasting van 95 dB(C) berekend. Voor de woning van bezwaarmaakster aan de Keizersgracht wordt een geluidbelasting van 86 dB(C) berekend.

Opvallend is dat het verschil tussen beide woningen volgens het model 9 dB(C) bedraagt, terwijl de afstand tot het podium slechts beperkt verschilt. Westermarkt 7 bevindt zich op ongeveer 81 meter van het podium en Keizersgracht op ongeveer 96 meter. Uit het rapport blijkt niet waardoor dit aanzienlijke verschil in berekende geluidbelasting wordt veroorzaakt.

Niet inzichtelijk wordt gemaakt welke betekenis daarbij is toegekend aan de richting van luidsprekers, afscherming, reflecties, geveloriëntatie, de keuze van het toetspunt of andere modelaannames. Evenmin blijkt waarom deze aannames voor de woning van bezwaarmaakster representatief worden geacht.

Omdat de berekende gevelbelasting een belangrijke rol speelt bij de beoordeling van de gevolgen voor omwonenden, had het op de weg van de burgemeester gelegen inzichtelijk te maken hoe deze verschillen tot stand zijn gekomen en waarom de gehanteerde uitgangspunten voldoende betrouwbaar worden geacht. Zonder die toelichting is niet controleerbaar of de berekende geluidbelasting voor de woning van bezwaarmaakster een realistisch beeld geeft van de feitelijke situatie. Daarbij komt dat ook de berekende waarde van 86 dB(C) aanzienlijk hoger ligt dan de gevelwaarde van 80 dB(C) die in de NSG-Handreiking Muziekevenementen 2025 als uitgangspunt wordt gehanteerd. Tegen die achtergrond had een nadere motivering van de gevolgen voor de woning van bezwaarmaakster voor de hand gelegen.

8c. Monitoring en evaluatie zonder zichtbare doorwerking

Uit het dossier blijkt dat gedurende meerdere jaren is gemeten, gemonitord en geëvalueerd. Daarnaast zijn meetgegevens, klachtenregistraties en andere feitelijke gegevens beschikbaar gekomen naar aanleiding van eerdere evenementen op de Westermarkt. Voor een locatie waar evenementen met regelmaat plaatsvinden, mocht worden verwacht dat deze gegevens zichtbaar worden betrokken bij de beoordeling van nieuwe vergunningen.

Uit het bestreden besluit en de daaraan ten grondslag gelegde stukken blijkt echter niet welke meetgegevens, ervaringen, klachten of evaluaties van eerdere evenementen bij de beoordeling van de onderhavige vergunning zijn betrokken. Evenmin wordt inzichtelijk gemaakt welke conclusies uit deze gegevens zijn getrokken en op welke wijze deze hebben geleid tot aanpassing van beleid, vergunningvoorwaarden of normstelling.

Daardoor blijft onduidelijk op welke actuele en locatiegebonden feiten de burgemeester zijn oordeel baseert dat de vergunde belasting voor de woonomgeving aanvaardbaar is. De besluitvorming steunt daardoor in belangrijke mate op bestaande beleidskaders en modelmatige berekeningen, terwijl minder zichtbaar wordt welke feitelijke ervaringen van deze locatie aan het besluit ten grondslag zijn gelegd.

Dit klemmt temeer nu het evenementenbeleid nadrukkelijk spreekt over een betere balans tussen het beperken van hinder voor omwonenden en het mogelijk maken van aantrekkelijke evenementen. Indien meetgegevens, klachtenregistraties en evaluaties niet zichtbaar doorwerken in de beoordeling van volgende vergunningen, rijst de vraag waarin het lerende karakter van het systeem zich concreet manifesteert. Monitoring en evaluatie krijgen dan vooral betekenis voor toezicht op reeds vergunde evenementen, terwijl onduidelijk blijft hoe de opgedane kennis wordt benut om toekomstige vergunningverlening te verbeteren en de geluidbelasting voor omwonenden verder te beperken.

8d. Onduidelijkheid over de uitvoering van voorgeschreven woningmetingen

De vergunning en de daaraan ten grondslag liggende adviezen gaan uit van een systeem van geluidmonitoring waarmee moet worden gecontroleerd of de berekende geluidbelasting op omliggende woningen daadwerkelijk wordt nageleefd.

Uit een door een omwonende opgestelde analyse (01. Samenvatting rapportages en meldingen feesten Homomonument) van de beschikbare geluidsrapportages over de jaren 2024 en 2025 wordt echter afgeleid dat de voorgeschreven meetopstelling mogelijk niet volledig is uitgevoerd. Volgens deze analyse is gedurende meerdere evenementen uitsluitend gemeten ter hoogte van de FoH-positie, terwijl de voorgeschreven continue metingen bij Westermarkt 7 en de voorgeschreven steekproefmetingen op andere adressen niet in de rapportages zijn terug te vinden.

De bezwaarmaker stelt niet dat deze analyse zonder meer juist is. Wel roept zij vragen op die voor de beoordeling van de vergunning relevant zijn. De gemeente en de aanvrager onderbouwen de aanvaardbaarheid van de geluidbelasting immers met berekeningen voor specifieke woningen, waaronder Westermarkt 7. Indien vervolgens niet wordt gecontroleerd of de berekende waarden op die woningen daadwerkelijk worden gehaald, ontbreekt feitelijke verificatie van de gehanteerde uitgangspunten.

Dit geldt temeer nu de vergunning verwijst naar een maatgevende woning en naar geluidbelastingen op andere woningen in de omgeving, waaronder woningen aan de Keizersgracht. Wanneer controlemetingen op dergelijke adressen ontbreken, kan niet worden vastgesteld of de modelmatig berekende geluidniveaus overeenkomen met de feitelijke situatie.

De indiener van deze analyse wijst erop dat haar woning in de vergunningstukken wordt gebruikt als referentiepunt voor de beoordeling van de geluidbelasting en verzoekt daarom inzichtelijk te maken:

- welke continue metingen gedurende eerdere evenementen daadwerkelijk zijn uitgevoerd bij Westermarkt 7;
- welke steekproefmetingen op andere woningen zijn verricht;
- welke meetgegevens daarvan beschikbaar zijn;
- en op welke wijze het bevoegd gezag heeft vastgesteld dat de vergunde geluidniveaus op de betrokken woningen daadwerkelijk zijn nageleefd.

Daarbij is van belang dat de burgemeester in de vergunning zelf benadrukt dat de gevelnorm wordt bewaakt doordat conform de vergunningvoorschriften continu wordt gemeten op de maatgevende

gevel. Het belang van deze metingen voor de naleving en controle van de vergunning wordt daarmee expliciet onderkend. Tegen die achtergrond is het des te relevanter welke meetgegevens van de maatgevende woning beschikbaar zijn, op welke wijze deze zijn beoordeeld en welke conclusies daaruit zijn getrokken voor de vergunningverlening op de Westermarkt.

Daarnaast zijn deze gegevens relevant voor de beoordeling van de onderhavige vergunning. Indien dergelijke meetgegevens bestaan, kunnen zij inzicht geven in de feitelijke geluidbelasting op woningen in de omgeving en in de wijze waarop eerdere vergunningvoorschriften zijn nageleefd en gehandhaafd. Indien de gegevens niet bestaan, roept dat vragen op over de controleerbaarheid van het gehanteerde systeem van vergunningverlening en toezicht. De bezwaarmakers hebben dan ook verzocht deze gegevens aan het dossier toe te voegen.

8e. Ontbreken van verificatie bij maatgevende woningen

De vergunningverlening en de onderliggende akoestische beoordeling gaan ervan uit dat de geluidbelasting ter plaatse van woningen, en in het bijzonder bij Westermarkt 7, voldoende wordt bewaakt. Uit de overgelegde MeTra/WebFace-rapportages (uw bijlage 1) blijkt echter dat uitsluitend gegevens van de FoH-metpositie (Front of House) zijn gerapporteerd. Continue meetgegevens van Westermarkt 7 of andere woningen zijn daarin niet opgenomen.

Daardoor kan niet worden gecontroleerd of de voor bewoners relevante geluidbelasting daadwerkelijk overeenkwam met de uitgangspunten van het akoestisch onderzoek. De rapportages tonen slechts aan welk geluidniveau bij de mengtafel aanwezig was. Zij geven geen inzicht in de feitelijke belasting op gevels van woningen en evenmin in de geluidniveaus binnenshuis.

Indien Westermarkt 7 volgens de gemeente en het akoestisch onderzoek de maatgevende woning is, ligt het voor de hand dat voor die locatie meetgegevens beschikbaar zijn. Het ontbreken daarvan maakt het onmogelijk om achteraf vast te stellen of de gehanteerde aannames over gevelbelasting en gevelwering overeenkomen met de feitelijke situatie.

Dit klemmt te meer nu uit het monitoringsplan volgt dat niet alleen FoH-metingen, maar ook metingen bij woningen en aanvullende steekproeven onderdeel van het toezicht zouden moeten vormen. Zonder die gegevens kan niet worden vastgesteld of de vergunningvoorschriften daadwerkelijk zijn nageleefd. Dat raakt direct aan de zorgvuldigheid van de vergunningverlening (art. 3:2 Awb) en de controleerbaarheid van de naleving van de voorschriften.

Conclusie 8

Het rapport van Westerveld laat zien dat de vergunde geluidbelasting modelmatig mogelijk wordt geacht. In het rapport staat niet welke gevolgen die geluidbelasting heeft voor de direct omwonenden van de Westermarkt en waarom die gevolgen aanvaardbaar worden geacht. Daarmee vormt het rapport geen zelfstandige onderbouwing van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Dat strijdt met 3:2 en 3:46 Awb.

9. De Rol van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (ODNZKG)

9a. Beoordeling advies Westerveld

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied heeft voor de vergunning een akoestisch advies uitgebracht. Uit dit advies blijkt dat de ODNZKG het gemeentelijke evenementenbeleid als uitgangspunt hanteert en het door de aanvrager overgelegde akoestische onderzoek van Westerveld Advies B.V. beoordeelt.

De ODNZKG stelt in haar advies dat het gemeentelijk beleid erop gericht is de geluidbelasting voor omwonenden zoveel mogelijk te beperken en dat 85 dB(C) de basisgevelnorm voor muziek-evenementen vormt. Tegelijkertijd accepteert de ODNZKG dat voor evenementen met een hoog maatschappelijk belang van deze basisnorm wordt afgeweken tot 95 dB(C), overeenkomstig het gemeentelijke beleid.

Daarmee beperkt de ODNZKG zich in dit advies grotendeels tot een toetsing van het gemeentelijke beleid en het door Westerveld opgestelde akoestische rapport. Een zelfstandige beoordeling van de vraag welke geluidbelasting voor omwonenden aanvaardbaar is, ontbreekt. Dat is opmerkelijk, omdat de bescherming van de leefomgeving en de belangen van omwonenden juist tot de kerntaken van een omgevingsdienst behoren.

De ODNZKG neemt de conclusies van het onderzoek van Westerveld in essentie over en concludeert dat het rapport een voldoende beschrijving geeft van de te verwachten geluidniveaus en dat het evenement binnen het bestaande beleidskader past. Daarmee lijkt geen zelfstandige inhoudelijke toets plaats te vinden van de uitgangspunten, aannames en conclusies van het onderzoek. Dat is des te opvallender omdat in Grond 8 uiteen is gezet dat het onderzoek van Westerveld op meerdere punten tekortschiet. Zoals in hoofdstuk 8 is onderbouwd, heeft de ODNZKG deze tekortkomingen niet zelfstandig onderkend en zijn de conclusies van het advies in belangrijke mate gebaseerd op een onderzoek waarvan de betrouwbaarheid ter discussie staat.

Wel blijkt uit het advies dat de ODNZKG op onderdelen beperkingen heeft opgelegd. Zo is het door de aanvrager gewenste geluidniveau voor Koningsnacht verlaagd. Hieruit volgt dat de ODNZKG niet zonder meer alle verzoeken van de organisator overneemt, maar binnen het bestaande beleidskader zoekt naar mogelijkheden om de geluidbelasting te beperken.

Opvallend is verder dat de ODNZKG veel nadruk legt op monitoring en controle. In het advies wordt uitgegaan van continue geluidsmetingen bij zowel de mengtafel (FoH) als bij de woning Westermarkt 7, aangevuld met metingen op andere maatgevende locaties. Tevens wordt voorgeschreven dat de meetgegevens beschikbaar moeten zijn voor toezicht en gedurende ten minste één jaar moeten worden bewaard.

Deze voorschriften zijn van wezenlijk belang, omdat de bescherming van omwonenden volgens de ODNZKG in belangrijke mate afhankelijk is van de uitvoering van deze monitoring. Indien achteraf blijkt dat de voorgeschreven metingen bij Westermarkt 7 niet zijn uitgevoerd of niet beschikbaar zijn, rijst de vraag of de vergunningvoorschriften daadwerkelijk zijn nageleefd en of voldoende toezicht heeft plaatsgevonden op de naleving van de toegestane geluidniveaus.

9b. ODNZKG toetst aan beleid, maar niet zichtbaar aan aanvaardbaarheid

Uit het advies van de ODNZKG blijkt vooral dat wordt beoordeeld of de aanvraag past binnen het evenementenbeleid, het locatieprofiel en de door de organisator aangeleverde akoestische berekeningen. Minder duidelijk wordt op welke wijze zelfstandig is beoordeeld welke gevolgen de vergunde geluidbelasting heeft voor de omliggende woningen en of deze gevolgen voor de woonomgeving aanvaardbaar zijn.

Omdat de ODNZKG toetst of de aanvraag past binnen het bestaande beleid, het locatieprofiel en de aangeleverde akoestische berekeningen, verschuift de beoordeling van de vraag welke geluidbelasting op deze locatie aanvaardbaar is naar de vraag of de aanvraag binnen de vooraf vastgestelde normatieve kaders past. Een maximumwaarde die beleidsmatig als bovengrens is bedoeld, lijkt daardoor in de praktijk te functioneren als uitgangspunt voor vergunningverlening. Daarmee wordt echter niet automatisch beantwoord of de gevolgen van de vergunde activiteit voor de woonomgeving aanvaardbaar zijn. Uit het advies blijkt vooral dat wordt vastgesteld dat aan de beleidsmatige voorwaarden wordt voldaan. Minder duidelijk wordt op welke wijze de ODNZKG zelfstandig heeft beoordeeld of toepassing van die voorwaarden op deze specifieke locatie, met woningen direct rondom het evenemententerrein, ook daadwerkelijk leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Deze benadering door de omgevingsdienst past niet in de lijn van recente jurisprudentie dat een bestuursorgaan niet kan volstaan met de constatering dat aan beleidsregels wordt voldaan. Ook wanneer beleid een beoordelingskader biedt, moet inzichtelijk worden gemaakt waarom de gevolgen

van een concrete activiteit in de specifieke omstandigheden van het geval aanvaardbaar worden geacht. Het enkele voldoen aan beleidsmatige normen neemt die zelfstandige beoordeling niet weg.

Daarbij is van belang dat de ODNZKG gedurende meerdere jaren betrokken is geweest bij toezicht, monitoring en evaluatie van evenementen op de Westermarkt. De dienst beschikt of behoort te beschikken over meetgegevens, monitoringsrapportages, klachtenregistraties en andere feitelijke informatie uit eerdere evenementen. Uit het advies blijkt echter niet dat deze kennis zichtbaar is benut bij de beoordeling van de onderhavige vergunning.

Uit het advies blijkt bovendien niet dat zelfstandig is onderzocht welke betekenis moet worden toegekend aan de specifieke omstandigheden van de Westermarkt als compacte binnenstedelijke woonlocatie. Evenmin blijkt dat zelfstandig is onderzocht welke gevolgen de vergunde geluidbelasting heeft voor de omliggende woningen, welke lessen uit eerdere jaren zijn getrokken of in hoeverre de gehanteerde modelaannames overeenkomen met de feitelijke situatie. Het advies maakt vooral inzichtelijk dat bestaande beleidskaders, locatieprofielen en aangeleverde onderzoeken zijn geraadpleegd, maar niet dat op basis van eigen expertise en beschikbare praktijkgegevens een zelfstandige beoordeling van de feitelijke situatie heeft plaatsgevonden.

Daardoor ontstaat het beeld dat de ODNZKG zich voornamelijk beperkt tot toetsing van het door de organisator aangeleverde onderzoek en controle op naleving tijdens het evenement. De vraag of de gehanteerde uitgangspunten nog steeds geëigend zijn, welke gevolgen de vergunde geluidbelasting daadwerkelijk heeft voor omwonenden en welke lessen uit eerdere evenementen zijn getrokken, blijft daarbij buiten beeld.

Hierdoor ontbreekt inzicht in een zelfstandige en actuele beoordeling van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat rondom de Westermarkt.

9c. Van bovengrens naar uitgangspunt

De ODNZKG stelt in haar adviezen dat het belangrijkste uitgangspunt van het gemeentelijk evenementenbeleid is dat de geluidbelasting voor omwonenden zoveel mogelijk wordt beperkt. Dat uitgangspunt veronderstelt dat per evenement wordt beoordeeld welk geluidsniveau noodzakelijk is en of met een lager niveau kan worden volstaan.

Uit de vergunningstukken blijkt echter niet dat die afweging zichtbaar wordt gemaakt. De redenering lijkt veeleer te zijn:

- het beleid staat maximaal 95 dB(C) toe;
- de organisator vraagt 95 dB(C);
- het akoestisch onderzoek rekent met 95 dB(C);
- de ODNZKG constateert dat 95 dB(C) binnen het beleid past;
- de vergunning wordt verleend.

Daardoor dreigt een beleidsmatige bovengrens feitelijk te functioneren als standaardwaarde voor vergunningverlening.

Dat een maximum bestaat, betekent echter niet dat het altijd moet worden benut. Een maximumsnelheid van 50 km/u in een woonwijk betekent niet dat iedere bestuurder steeds 50 km/u moet rijden. Ook een maximumtemperatuur op een cv-ketel is geen streefwaarde. Hetzelfde geldt voor een maximumgewicht op een brug. Waarom zou een maximale geluidsnorm dan wél een streefwaarde zijn? Dat 95 dB(C) onder omstandigheden is toegestaan, betekent niet dat ieder evenement automatisch op dat niveau moet worden vergund.

De ODNZKG schrijft zelf: Het belangrijkste uitgangspunt van het genoemde beleid is de geluidbelasting van het evenement voor omwonenden zoveel mogelijk te beperken. Dat betekent dus niet: Vergun altijd het hoogste niveau dat juridisch nog mag, maar beperk de belasting zoveel mogelijk. Daarom ligt het voor de hand om te onderzoeken of een lager geluidsniveau mogelijk is. Uit de vergunningstukken blijkt niet dat die vraag daadwerkelijk is gesteld. Daardoor wordt wel

beoordeeld of 95 dB(C) volgens het beleid mogelijk is, maar niet of 95 dB(C) voor dit evenement op deze locatie noodzakelijk is.

Een bovengrens dreigt daarmee feitelijk te veranderen in een standaardwaarde voor vergunningverlening. Dat staat op gespannen voet met het eigen uitgangspunt van het beleid dat de geluidbelasting voor omwonenden zoveel mogelijk moet worden beperkt. En een standaard die altijd wordt toegepast, is in werkelijkheid geen uitzondering meer.

Het resultaat is dat de feitelijke beschermingsnorm voor omwonenden (stel 70 dB(C) max op de gevel) in de praktijk naar de achtergrond verdwijnt, terwijl het maximale toegestane bronniveau van 95 dB(C) als uitgangspunt wordt genomen. Daarmee wordt niet langer geredeneerd vanuit de vraag hoeveel geluid omwonenden redelijkerwijs moeten kunnen verdragen, maar vanuit de vraag hoeveel geluid maximaal mag worden geproduceerd. Een bovengrens is een uiterste grens en niet een automatisch toe te kennen niveau. Bij iedere nieuwe vergunning worden daarmee kennelijk dezelfde aannames herhaald zonder zichtbaar te toetsen of de werkelijkheid op Westermarkt die aannames ondersteunt.

10. Lerende organisatie, monitoring en bestuurlijke afweging

Uit recente gemeentelijke documenten over Koningsdag (uw bijlagen 5 a en b en 9) blijkt dat de gemeente Amsterdam bij vraagstukken van veiligheid, crowd management en bezoekersstromen nadrukkelijk werkt volgens een cyclus van onderzoek, monitoring, evaluatie en bijstelling. In de raadsinformatiebrief van 8 juli 2025 over de evaluatie van Koningsdag 2025 en de maatregelen voor Koningsdag 2026 wordt vermeld dat de voorgestelde maatregelen zijn gebaseerd op onderzoek en evaluaties van eerdere edities en dat de effecten tijdens Koningsdag 2026 nauwkeurig zullen worden gemeten, waarna leerpunten worden betrokken bij toekomstige besluitvorming.

De gemeente hanteert hier dus een benadering waarbij beleid niet uitsluitend bestaat uit het toepassen van bestaande regels, maar tevens uit het voortdurend toetsen van de feitelijke effecten van die regels en het zo nodig aanpassen daarvan. Deze werkwijze past bij het uitgangspunt van een lerende overheid.

Op het terrein van geluid en woonhinder is een vergelijkbare benadering echter nauwelijks zichtbaar. In vergunningprocedures wordt veelal verwezen naar bestaande geluidsnormen, locatieprofielen en akoestische rapportages, terwijl minder duidelijk is hoe feitelijke ervaringen van omwonenden, meetresultaten en handavingsgegevens worden betrokken bij toekomstige vergunningverlening of bij de beoordeling van de noodzaak van een aangevraagd geluidsniveau.

Dat verschil is relevant. Geluidhinder raakt direct aan het woon- en leefklimaat van omwonenden. Dan ligt het voor de hand dat ook op dit terrein structureel wordt onderzocht welke effecten de vergunde geluidsniveaus in de praktijk hebben en of deze niveaus noodzakelijk en evenwichtig zijn.

Daarbij is van belang dat de gemeente in de Richtlijnen Koningsdag 2026 zelf erkent dat een evenement, ook wanneer het aan de gestelde voorwaarden voldoet, alsnog kan worden afgewezen indien andere belangen daartoe aanleiding geven. Daarmee bevestigt de gemeente dat beleidsnormen niet mechanisch worden toegepast en dat steeds een bestuurlijke afweging moet plaatsvinden.

Diezelfde redenering geldt naar de mening van bezwaarmakers ook voor geluid. Het enkele feit dat een geluidsniveau van 95 dB(C) volgens het beleid mogelijk is, betekent niet zonder meer dat dit niveau in een concreet geval noodzakelijk, evenwichtig of voldoende gemotiveerd is. Van het bestuursorgaan mag worden verwacht dat het onderzoekt welk geluidsniveau voor het betreffende evenement daadwerkelijk nodig is en dat het daarbij de belangen van omwonenden kenbaar en zorgvuldig afweegt.

Bezwaarmakers verzoeken de burgemeester daarom niet alleen de rechtmatigheid van de onderhavige vergunning te beoordelen, maar tevens inzichtelijk te maken op welke wijze ervaringen,

klachten, meetgegevens en evaluaties van eerdere evenementen worden betrokken bij toekomstige vergunningverlening. Een bestuursorgaan dat op het terrein van veiligheid en bezoekersstromen nadrukkelijk inzet op meten, evalueren en leren, mag naar het oordeel van bezwaarmakers worden geacht dezelfde benadering toe te passen ten aanzien van geluidhinder en bescherming van het woon- en leefklimaat.

Bezwaarmakers wijzen er voorts op dat uit het geluidsplan blijkt dat tijdens het evenement sprake is van continue monitoring en dat meetgegevens worden verzameld. Tevens heeft de gemeente aangekondigd de effecten van de getroffen maatregelen te zullen evalueren. De onderliggende meet- en evaluatiegegevens zijn door bezwaarmakers opgevraagd maar nog niet ontvangen. Voor zover uit die gegevens blijkt welke feitelijke geluidbelasting is opgetreden en hoe deze informatie is betrokken bij de beoordeling van toekomstige vergunningen, behouden bezwaarmakers zich het recht voor hun bezwaren op dit punt nader aan te vullen.

11. Duur geluidsbelasting en afwijking op uitgangspunt van het beleid

Het gemeentelijk geluidbeleid gaat ervan uit dat evenementen met versterkte muziek in de nachtelijke uren in beginsel niet worden toegestaan. Slechts voor een beperkt aantal bijzondere situaties, waaronder Koningsdag, wordt van dit uitgangspunt afgeweken.

In het onderhavige geval is niet alleen een hoge geluidsbelasting toegestaan, maar tevens gedurende een lange aaneengesloten periode. De vergunning van 13 april 2026 stond een geluidsniveau toe dat aanzienlijk hoger lag dan de basisnorm en liet muziek toe tot 01.00 uur in de nacht voorafgaand aan Koningsdag.

Daarbij is van belang dat het beleid zelf onderscheid maakt tussen Koningsdag en de nachtelijke uren daaromheen. De verhoogde geluidsruijnte die aan Koningsdag wordt toegekend vanwege het gestelde maatschappelijke belang, geldt volgens het beleid niet zonder meer voor de nachtelijke uren. Het beleid erkent dat nachtelijke evenementen een zwaardere belasting voor het woon- en leefklimaat vormen.

Tegen deze achtergrond had een afzonderlijke motivering mogen worden verwacht waarom op deze locatie niet alleen een verhoogd geluidsniveau, maar ook een langdurige blootstelling tot 01.00 uur noodzakelijk werd geacht. Uit de vergunning blijkt niet waarom met een lagere norm, een kortere duur of een eerdere eindtijd niet kon worden volstaan.

Dat geldt temeer nu uit het wijzigingsbesluit van 20 april 2026 blijkt dat de burgemeester zelf kennelijk andere, lagere geluidsniveaus voor dezelfde locatie en hetzelfde evenement mogelijk achtte. Dit roept de vraag op welke concrete belangenafweging ten grondslag ligt aan de uiteindelijk gekozen combinatie van geluidsniveau én duur van de geluidsbelasting. Waarbij kennelijk is uitgegaan vanuit de maximaal beschikbare geluidsruijnte, terwijl het beleid nu uitgaat van hinderbeperking. De vraag is dan niet alleen "waarom 95 dB(C)?", maar ook "waarom tot 01.00 uur?" en "waarom is deze duur noodzakelijk?".

12. De vergunning en de motivering

12a. Het volgen van beleid vervangt niet de beoordeling van de vergunning

In de vergunning wordt naar aanleiding van de reactie op de zienswijze veelvuldig verwezen naar bestaande beleidskaders, waaronder het evenementenbeleid, het geluidbeleid, het locatieprofiel Westermarkt en de Richtlijnen vergunningverlening Koningsdag 2026.

Bezwaarmakers erkennen dat deze beleidsstukken een belangrijke rol spelen bij de vergunningverlening. Dat ontslaat de burgemeester niet van de verplichting om zelfstandig te beoordelen of het evenement op deze locatie en onder deze omstandigheden aanvaardbaar is.

Daarom kent de Algemene wet bestuursrecht een afzonderlijke vergunningprocedure. Indien de beoordeling volledig besloten zou liggen in eerder vastgesteld beleid, zouden locatie-specifieke

onderzoeken, adviezen, zienswijzen, belangenafwegingen en vergunningprocedures immers nauwelijks nog betekenis hebben.

Het beleid geeft hooguit een kader. De vergunningverlening vereist vervolgens een beoordeling van het concrete evenement op de concrete locatie. Daarbij moet inzichtelijk worden gemaakt waarom de gevolgen van de vergunde activiteit voor de direct omwonenden in dit specifieke geval aanvaardbaar worden geacht.

Dat is het punt waarop een eerdere bezwaarmaker in zijn/haar zienswijze hebben gewezen. De vraag was niet uitsluitend of het evenement binnen de beleidsmatige kaders past, maar waarom de gekozen geluidbelasting, eindtijden en belasting van de woonomgeving op de Westermarkt aanvaardbaar worden geacht. Op die vraag wordt in het besluit vooral gereageerd met verwijzingen naar reeds vastgesteld beleid.

Daarmee blijft onduidelijk welke zelfstandige betekenis de vergunningprocedure nog heeft gehad voor de beoordeling van de gevolgen voor de direct omwonenden van de Westermarkt.

12b. Niet op alle onderdelen wordt inhoudelijk op de zienswijze ingegaan

De zienswijze bevatte verschillende bezwaren die betrekking hadden op de feitelijke gevolgen van het evenement voor de woonomgeving, waaronder de kwalificatie van het evenement, de noodzaak van de aangevraagde geluidsruimte, de betekenis van monitoring, de gevolgen voor woningen en de cumulatie van belasting gedurende Koningsdag.

Op meerdere punten wordt in de reactie echter niet zozeer ingegaan op de inhoud van het bezwaar, maar wordt een antwoord gegeven op een andere vraag. Zo wordt de discussie over het karakter van het evenement hoofdzakelijk benaderd vanuit bezoekersaantallen, terwijl het bezwaar mede betrekking had op eindtijden, muziekprogramma, geluidbelasting en de gevolgen voor omwonenden. Ook ten aanzien van cumulatie wordt vooral gewezen op het voldoen aan de richtlijnen voor Koningsdag, zonder afzonderlijk in te gaan op de vraag welke betekenis toekomt aan de totale belasting van de woonomgeving.

Wij herkennen verschillende van deze punten ook in het bestreden besluit. Op onderdelen blijft onduidelijk hoe de aangevoerde bezwaren inhoudelijk zijn gewogen en waarom deze niet tot een andere uitkomst hebben geleid. Daarom besteden wij hier aandacht aan. De reactie beschrijft wel waarom het evenement volgens de gemeente binnen de bestaande kaders past, maar motiveert niet steeds kenbaar waarom de aangevoerde argumenten worden verworpen. Daarmee is niet op alle onderdelen inzichtelijk hoe de zienswijze in de besluitvorming is betrokken, hetgeen raakt aan de motiveringsplicht van artikel 3:46 Awb.

12c. Onvoldoende reactie op locatie-specifieke bezwaren

In reactie op een eerder ingediend bezwaar wordt overwogen dat sprake is van een relatief beperkt evenement van ongeveer 1.500 bezoekers. Daarmee wordt gereageerd op de stelling dat het evenement als kleinschalig kan worden aangemerkt.

Die motivering is niet genoeg. Het karakter van een evenement wordt niet uitsluitend bepaald door het aantal bezoekers. Ook factoren als de duur van het evenement, de eindtijd, het muziekprogramma, de aard van de activiteiten en de vergunde geluidbelasting zijn daarbij relevant.

Juist op die punten was het bezwaar gericht. Daarbij is gewezen op de combinatie van versterkte muziek, de vergunde geluidsruimte en de gevolgen voor de omliggende woningen. De enkele constatering dat sprake is van ongeveer 1.500 bezoekers vormt daarom geen inhoudelijke beantwoording van de vraag of het evenement, gelet op de feitelijke belasting van de omgeving, als kleinschalig kan worden beschouwd.

Dit geldt temeer nu in het geluidsplan wordt uitgegaan van een muziekgeluidniveau van 100 dB(A) en 115 dB(C) op circa 15 meter van het podium. Nergens wordt duidelijk gemaakt waarom een dergelijke geluidbelasting passend wordt geacht voor een evenement dat tegelijkertijd als relatief beperkt

wordt gekwalificeerd. Op de kern van het aangevoerde bezwaar wordt daarmee niet ingegaan. van belasting gedurende Koningsdag.

12d De noodzaak van 95 dB(C) wordt afgeleid uit de gewenste muziekbeleving

In reactie op de zienswijze wordt uiteengezet dat voor dance-evenementen wordt uitgegaan van een publieksniveau van ongeveer 100 dB(A) en 115 dB(C). Vervolgens wordt geconcludeerd dat voor de Westermarkt een gevelbelasting van 95 dB(C) noodzakelijk is om deze muziekbeleving mogelijk te maken.

Daarmee wordt echter niet zozeer gemotiveerd waarom een gevelbelasting van 95 dB(C) op deze locatie voor omwonenden aanvaardbaar wordt geacht en op grond van welke belangenafweging of beoordelingscriteria dat oordeel wordt gebaseerd, maar waarom de organisator deze geluidruimte wenst te benutten.

De noodzaak van de norm wordt aldus afgeleid uit het gewenste publieksniveau. De redenering lijkt daarmee te verlopen van gewenste muziekbeleving naar benodigde geluidruimte. Daardoor blijft onderbelicht waarom een gevelbelasting van 95 dB(C), gelet op de omliggende woningen en het woon- en leefklimaat ter plaatse, noodzakelijk en aanvaardbaar wordt geacht. Het besluit motiveert daarmee vooral de behoefte aan geluidruimte, terwijl de aanvaardbaarheid van de daaruit voortvloeiende belasting voor de woonomgeving minder expliciet wordt onderbouwd.

12e. Monitoring wordt gepresenteerd als antwoord op inhoudelijke bezwaren

In de reactie op de zienswijze wordt herhaaldelijk gewezen op continue monitoring, controle van meetpunten, schouwen voorafgaand aan het evenement en het bewaken van de geluidnormen tijdens de uitvoering.

Monitoring kan echter hooguit inzicht geven in de vraag of aan vergunningvoorschriften wordt voldaan. Daarmee wordt nog niet beantwoord waarom de gekozen normstelling op deze locatie passend en aanvaardbaar wordt geacht. De vergunning legt daardoor sterk de nadruk op toezicht en naleving tijdens het evenement, terwijl minder duidelijk wordt gemaakt op grond waarvan vooraf is vastgesteld dat de vergunde belasting voor de woonomgeving aanvaardbaar is.

12f. De cumulatie van belasting wordt niet inhoudelijk beoordeeld

In de zienswijze is gewezen op de reeds bestaande belasting van de omgeving tijdens Koningsdag en op de cumulatie van overlast die bewoners gedurende deze periode ervaren. De reactie hierop blijft beperkt tot de constatering dat het evenement voldoet aan de Richtlijnen vergunningverlening Koningsdag 2026 en dat maatregelen worden getroffen om bezoekersstromen te reguleren.

Daarmee blijft buiten beeld welke betekenis toekomt aan de cumulatieve belasting van bewoners in de binnenstad en op welke wijze deze belasting is meegewogen bij de vergunningverlening. De vraag of de totale belasting van de woonomgeving nog aanvaardbaar wordt geacht, blijft daarmee grotendeels onbeantwoord.

12g. Geen kenbare motivering voor de vergunde eindtijd en de afwijking van de gebruikelijke avond- en nachtelijke bescherming

Uit het gemeentelijke geluidbeleid volgt dat voor de avond- en nachtperiode in beginsel een hogere mate van bescherming van omwonenden wordt nagestreefd. In de avond- en nachtelijke uren neemt de betekenis van de woonfunctie toe en worden rust, slaap en verblijf in de woning zwaarder beschermd.

In de onderhavige vergunning wordt echter toegestaan dat het evenement plaatsvindt binnen een regime dat afwijkt van de gebruikelijke uitgangspunten voor de avond- en nachtperiode. Daarbij wordt verwezen naar het bijzondere karakter van Koningsdag en de kwalificatie "hoog maatschappelijk belang".

Daarmee wordt echter nog niet inzichtelijk gemaakt waarom op deze locatie en voor dit evenement de gekozen eindtijd en de daarmee samenhangende geluidbelasting noodzakelijk worden geacht. Evenmin wordt kenbaar gemaakt waarom de gevolgen voor de direct omwonenden gedurende de avond- en nachtelijke uren aanvaardbaar worden geacht.

Dat het evenement voor bezoekers of organisatoren aantrekkelijker wordt bij een hoger geluidsniveau, betekent niet zonder meer dat dit niveau ook moet worden vergund. De voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam (AMS 16/4941, van 2 augustus 2016) heeft eerder geoordeeld dat het belang van omwonenden en het voorkomen van slaapverstoring zwaarder kunnen wegen dan het belang van een organisator bij versterkte muziek op het gewenste niveau. (zie bijlage 1).

Omdat het beleid zelf uitgaat van een zwaardere bescherming van de woonfunctie in de avond- en nachtperiode, mocht worden verwacht dat de burgemeester expliciet motiveert waarom in dit geval aanleiding bestaat van die beschermingsgedachte af te wijken. Een dergelijke locatie-specifieke motivering ontbreekt. Datzelfde roept de vraag op waar binnen de besluitvorming de uiteindelijke afweging tussen de woonfunctie en de evenementfunctie heeft plaatsgevonden.

12h. Onduidelijk blijft waar de uiteindelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden

De vergunning verwijst voor de onderbouwing van het besluit naar het evenementenbeleid, het geluidbeleid, het locatieprofiel, het akoestisch onderzoek van Westerveld Advies en de adviezen van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied.

Deze documenten vervullen ieder een eigen rol binnen de besluitvorming. Het locatieprofiel en het beleid bevatten algemene kaders en stellen maximale waarden vast waarbinnen evenementen kunnen worden toegestaan. Het akoestisch onderzoek van Westerveld Advies onderzoekt of het door de organisator gewenste evenement binnen de beschikbare geluidsruimte kan worden ingepast. De Omgevingsdienst beoordeelt vervolgens, mede op basis van dat onderzoek van Westerveld Advies, of de aanvraag past binnen de geldende beleidskaders en vergunningvoorwaarden. Een eigen beoordeling van de aanvaardbaarheid van de geluidbelasting voor de directe woonomgeving blijft daarbij niet uit de stukken.

Hieruit volgt de vraag waar uiteindelijk de zelfstandige afweging heeft plaatsgevonden tussen de gewenste evenementfunctie en de belangen van de direct omwonenden. Uit geen van deze documenten blijkt kenbaar waarom de gekozen geluidbelasting voor de omliggende woningen aanvaardbaar wordt geacht.

Het akoestisch onderzoek richt zich primair op de technische inpasbaarheid van het evenement binnen de geldende normstelling. Daarbij gaat het niet om een eerste beoordeling van deze locatie: de betrokken akoestisch adviseur beschikt uit eerdere evenementen over meetgegevens en ervaring met de feitelijke geluidbelasting in de omgeving. Desondanks blijkt uit het onderzoek niet op welke wijze de concrete effecten binnenshuis bij de omliggende woningen zijn beoordeeld, terwijl de bewoners inzicht hebben in de daadwerkelijke hinder die daar wordt ervaren.

De Omgevingsdienst toetst vervolgens of de door de organisator en diens akoestisch adviseur gehanteerde normstelling past binnen het geldende beleid en of de aanvraag aan die beleidsnorm voldoet. Daarmee neemt de Omgevingsdienst echter niet zelfstandig de vraag onder ogen of die beleidsnorm in deze concrete situatie en voor deze specifieke woonomgeving daadwerkelijk aanvaardbaar is. Dat het beleid een geluidniveau van 95 dB(C) toestaat, betekent immers niet zonder meer dat die geluidbelasting voor de direct omwonenden ook aanvaardbaar is.

De verschillende documenten verwijzen aldus in belangrijke mate naar elkaar en bouwen voort op dezelfde uitgangspunten. Daardoor blijft voor bezwaarmakers onduidelijk waar de uiteindelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden en op welke wijze de gevolgen voor het woon- en leefklimaat van de direct omwonenden daarbij zelfstandig zijn beoordeeld.

Een goede en zorgvuldig uitgevoerde vergunningverlening vereist dat alle betrokken belangen kenbaar worden afgewogen en gemotiveerd. Daarbij kan niet worden volstaan met een verwijzing naar beleid, normen of technische onderzoeken, maar moet inzichtelijk worden gemaakt waarom de gevolgen voor de direct omwonenden in het concrete geval aanvaardbaar worden geacht. Zoals ook volgt uit de uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant, dient niet alleen te worden beoordeeld of een aanvraag binnen de beschikbare normruimte past, maar ook of de gevolgen daarvan voor de specifieke locatie en de betrokken woningen aanvaardbaar zijn.

13. Juridische beoordeling van het bestreden besluit

13a. Onvoldoende zorgvuldige voorbereiding (artikel 3:2 Awb)

Op grond van artikel 3:2 Awb dient een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Uit de voorgaande hoofdstukken blijkt dat voor de Westermarkt weliswaar diverse beleidsstukken, akoestische onderzoeken, monitoringssystemen en vergunningprocedures bestaan, maar dat onduidelijk is welke locatie-specifieke feiten uiteindelijk aan de vergunningverlening ten grondslag zijn gelegd.

Daarbij is van belang dat de Westermarkt geen evenemententerrein of park is, maar een compacte binnenstedelijke woonlocatie die direct door woningen wordt omgeven. Daarom mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke betekenis toekomt aan de feitelijke situatie ter plaatse, waaronder de ligging van woningen, de gevelwering van maatgevende woningen, ervaringen uit eerdere jaren, meetgegevens, klachtenregistraties en andere beschikbare informatie over de feitelijke belasting van de woonomgeving.

Daarbij valt op dat in de besluitvorming geen kenbare weging plaatsvindt van actuele deskundigeninzichten (o.a. NSG, WHO) omtrent woonhinder, slaapverstoring en laagfrequent geluid, terwijl dergelijke inzichten relevant zijn voor een locatie die direct door woningen wordt omgeven.

Hoewel uit de stukken blijkt dat gedurende meerdere jaren is gemeten, gemonitord en geëvalueerd, blijft onduidelijk welke gegevens, ervaringen en conclusies specifiek voor de Westermarkt zijn betrokken bij de beoordeling van deze vergunning. Uit het locatieprofiel blijkt wel dat eerdere ervaringen, evaluaties en monitoringsgegevens een rol zouden hebben gespeeld bij de beoordeling van evenementenlocaties, maar niet welke concrete meetgegevens, klachten, evaluaties of andere bevindingen daarbij voor de Westermarkt zijn gebruikt en welke conclusies daaruit zijn getrokken.

Evenmin blijkt welke meetgegevens van eerdere evenementen op de Westermarkt zijn betrokken bij de beoordeling van de onderhavige vergunning. Daardoor is voor bezwaarmakers niet controleerbaar op welke feitelijke en locatiegebonden gegevens de burgemeester zijn oordeel baseert dat de vergunde belasting voor de woonomgeving aanvaardbaar is. De besluitvorming steunt daardoor in belangrijke mate op bestaande beleidskaders en modelmatige berekeningen, terwijl minder zichtbaar wordt welke actuele ervaringen en feitelijke gegevens van deze locatie aan het besluit ten grondslag zijn gelegd.

Hierdoor ontbreekt kenbaar dat alle relevante feiten en omstandigheden zijn onderzocht en betrokken bij de voorbereiding van het besluit.

13b. Onvoldoende kenbare belangenafweging (artikel 3:4 Awb)

De kern van dit bezwaar betreft niet de vraag of het evenement binnen de geldende beleidskaders kan worden gebracht, maar de vraag of de gevolgen van het evenement voor deze locatie en deze woonomgeving aanvaardbaar zijn.

Uit de voorgaande hoofdstukken blijkt dat het locatieprofiel, het evenementenbeleid, het geluidbeleid, het akoestisch onderzoek van Westerveld Advies en de adviezen van de Omgevingsdienst ieder een deel van de besluitvorming invullen. Daarbij wordt echter vooral inzichtelijk gemaakt waarom het evenement wenselijk wordt geacht, welke beleidsruimte

beschikbaar is en op welke wijze de aangevraagde activiteiten binnen die ruimte kunnen worden ingepast.

Veel minder duidelijk wordt gemaakt welke betekenis is toegekend aan de belangen van de direct omwonenden. Onduidelijk blijft waarom de gekozen geluidbelasting, eindtijden en belasting van de woonomgeving noodzakelijk worden geacht en waarom de gevolgen daarvan voor de omliggende woningen aanvaardbaar zijn.

Daarbij komt dat de noodzaak van de geluidruimte in belangrijke mate wordt afgeleid uit de gewenste muziekbeleving van het evenement, terwijl het dossier geen inzicht biedt in de vraag welke afweging heeft plaatsgevonden tussen die gewenste beleving enerzijds en het woon- en leefklimaat van de omwonenden anderzijds.

Overigens merken bezwaarmakers op dat veel van de normatieve keuzes die bepalend zijn voor deze vergunning reeds eerder zijn vastgelegd in het evenementenbeleid, het geluidbeleid en het locatieprofiel. Tegen die achtergrond is van belang dat voor de Westermarkt weliswaar een zienswijzenprocedure heeft plaatsgevonden waarbij ingebrachte reacties door het college voor kennisgeving zijn aangenomen, maar deze niet hebben geleid tot inhoudelijke aanpassingen. Daarbij werd onder meer gesteld dat het geluidbeleid ongewijzigd zou blijven, terwijl dit later als nieuw geluidbeleid is gepositioneerd. Ook is het locatieprofiel opgesteld met het oog op toepassing vanaf 2027, maar wordt reeds in 2026 als toetsingskader gebruikt. Hierdoor blijft onduidelijk op welk moment en op welke wijze de specifieke belangen van omwonenden van de Westermarkt daadwerkelijk zijn betrokken bij de keuzes die voor deze vergunning bepalend zijn.

Bovendien is niet toetsbaar onderzocht of met lagere geluidniveaus, aanvullende bronmaatregelen, andere opstellingen of andere voorschriften een minder belastende uitkomst voor de woonomgeving kon worden bereikt.

Omdat de gemaakte keuzes in belangrijke mate richtinggevend zijn voor latere vergunningverlening, mocht worden verwacht dat in de vergunningprocedure zichtbaar wordt gemaakt op welke wijze de locatie-specifieke belangen van omwonenden alsnog zijn betrokken. Dat zien bezwaarmakers niet. Er ontbreekt dus een evenwichtige afweging van alle rechtstreeks betrokken belangen.

Weliswaar blijkt uit de vergunning dat het belang van Koningsdag als evenement van hoog maatschappelijk belang is betrokken, doch niet wordt duidelijk welke concrete betekenis is toegekend aan de belangen van de direct omwonenden van de Westermarkt en op grond van welke feiten is vastgesteld dat de daaruit voortvloeiende belasting van het woon- en leefklimaat aanvaardbaar is.

13c. Onvoldoende draagkrachtige motivering (artikel 3:46 Awb)

Een besluit dient te berusten op een kenbare en draagkrachtige motivering.

Uit de behandeling van de zienswijze en de motivering van de vergunning blijkt echter dat op meerdere onderdelen niet rechtstreeks wordt ingegaan op de kern van de aangevoerde bezwaren. Op verschillende plaatsen wordt verwezen naar beleid, richtlijnen, categorieën of bezoekersaantallen, terwijl de bezwaren betrekking hadden op de feitelijke gevolgen van het evenement voor de woonomgeving.

Ook ten aanzien van de geluidbelasting wordt vooral gemotiveerd waarom de aangevraagde geluidruimte nodig wordt geacht voor het evenement, terwijl minder duidelijk wordt gemaakt waarom de daaruit voortvloeiende belasting voor de omliggende woningen aanvaardbaar wordt geacht.

De verschillende documenten waarop de vergunning steunt verwijzen daarbij in belangrijke mate naar elkaar en bouwen voort op dezelfde uitgangspunten. Daardoor blijft onduidelijk waar de uiteindelijke beoordeling heeft plaatsgevonden van de vraag of de gevolgen voor de direct omwonenden aanvaardbaar zijn.

De motivering maakt daardoor wel inzichtelijk waarom de aanvraag volgens de gemeente binnen de geldende beleidskaders past, maar niet steeds waarom de aangevoerde bezwaren niet tot een andere uitkomst hebben geleid. Daarmee voldoet de motivering niet aan de eisen van artikel 3:46 Awb.

13d. Geen kenbare afweging tussen woonfunctie en evenementfunctie (Omgevingswet)

De gemeente beroept zich in het evenementenbeleid, het geluidbeleid en de locatieprofielen nadrukkelijk op de uitgangspunten van de Omgevingswet. Centraal staat daarbij het beginsel van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties en het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit.

Tegen voornoemde achtergrond valt op dat uit de stukken niet te halen valt hoe voor de Westermarkt het evenwicht tussen de woonfunctie en de evenementfunctie is bepaald.

De Westermarkt is geen evenemententerrein, festivalweide of recreatiegebied. Het betreft een compacte binnenstedelijke woonlocatie die direct wordt omsloten door woningen. De woonfunctie is hier niet aanvullend of ondergeschikt, maar vormt de primaire functie van het gebied. Evenementen vormen op deze locatie een uitzondering op dat reguliere gebruik.

Onder deze omstandigheden mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke betekenis aan de woonfunctie is toegekend en op welke wijze de belangen van bewoners zijn gewogen tegenover de belangen van organisatoren, bezoekers en de gewenste evenementfunctie. Juist waar functies rechtstreeks met elkaar concurreren, verlangt de Omgevingswet een inzichtelijke afweging van die belangen.

De stukken maken niet duidelijk hoe deze belangen tegen elkaar zijn afgewogen.

Het locatieprofiel beschrijft welke evenementen mogelijk zijn en welke geluidruimte daarvoor beschikbaar is. Het evenementenbeleid beschrijft hoe evenementen binnen de stad kunnen worden gefaciliteerd. Het geluidbeleid beschrijft onder welke voorwaarden hogere geluidsniveaus mogelijk zijn. Het akoestisch onderzoek van de door de organisator ingeschakelde adviseurs richt zich vervolgens primair op de vraag hoe het gewenste evenement binnen de beschikbare normruimte kan worden ingepast. De Omgevingsdienst toetst daarna hoofdzakelijk of de aanvraag en de aangeleverde onderzoeken binnen die beleidsmatige en technische kaders passen.

Geen van deze documenten maakt echter inzichtelijk waarom de gevolgen voor de direct omwonenden op deze locatie aanvaardbaar worden geacht en op welke wijze het vereiste evenwicht tussen woonfunctie en evenementfunctie daadwerkelijk is gevonden.

Daarbij komt dat de gemeente zelf stelt te streven naar een betere balans tussen evenementen en omwonenden. Uit de stukken blijkt echter niet waarin die betere balans voor de bewoners van de Westermarkt concreet bestaat. Niet inzichtelijk wordt gemaakt welke lessen uit eerdere evenementen zijn getrokken, welke betekenis is toegekend aan klachten, meetgegevens en ervaringen van bewoners, noch op welke wijze deze informatie heeft geleid tot aanpassing van de beoordeling of beperking van de belasting van de woonomgeving.

Het risico ontstaat daarmee dat het bestaan van beleid, locatieprofielen en normstellingen op zichzelf als bewijs wordt beschouwd dat reeds sprake is van een evenwichtige toedeling van functies. Dat volgt echter niet uit de Omgevingswet. Het enkele feit dat een locatie beleidsmatig is aangewezen voor evenementen betekent nog niet dat iedere toepassing van die beleidsruimte op voorhand verenigbaar is met een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Dit klemmt temeer nu actuele deskundigenkaders, waaronder de NSG-handreiking, nadrukkelijk wijzen op de relatie tussen hoge dB(C)-niveaus, laagfrequent geluid en ernstige hinder in woonomgevingen. Ook indien dergelijke documenten niet rechtstreeks juridisch bindend zijn, mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welke betekenis daaraan is toegekend bij de beoordeling van de

aanvaardbaarheid van de vergunde belasting voor de omliggende woningen. De besluitvorming biedt onvoldoende aanknopingspunten om te begrijpen hoe tot deze keuze is gekomen.

Ook uit de rechtspraak volgt dat het belang van nachtrust en bescherming van omwonenden een zelfstandige plaats inneemt binnen de belangenafweging rondom evenementenvergunningen (bijlage 1).

Vooraf bij een locatie als de Westermarkt, waar woningen zich op zeer korte afstand van het evenement bevinden, had inzichtelijk moeten worden gemaakt waarom de vergunde geluidbelasting, de duur van het evenement, de eindtijden en de overige gevolgen voor de woonomgeving in dit concrete geval aanvaardbaar worden geacht. Die motivering ontbreekt en daarmee een evenwichtige afweging tussen de woonfunctie en de evenementfunctie zoals de Omgevingswet verlangt.

De bescherming van het woon- en leefklimaat raakt bovendien aan het in artikel 8 EVRM beschermde recht op respect voor woning en privéleven. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat overheden bij milieuhinder en geluidbelasting de belangen van omwonenden zorgvuldig moeten onderzoeken en afwegen. Daarom mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt waarom de vergunde belasting voor omwonenden noodzakelijk en proportioneel wordt geacht. Niet duidelijk wordt op grond van welke feiten en belangen deze keuze is gemaakt.

Bovendien merken bezwaarmakers op dat gemeentelijk beleid, locatieprofielen en richtlijnen hun begrenzing vinden in hogere regelgeving. Het bestaan van dergelijke beleidskaders kan niet de plaats innemen van de beoordeling die de Omgevingswet en de Algemene wet bestuursrecht verlangen. Dit sluit tevens aan bij de in artikel 21 van de Grondwet neergelegde verantwoordelijkheid van de overheid voor de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Daarom mocht worden verwacht dat de gevolgen voor het woon- en leefklimaat van omwonenden kenbaar en zelfstandig zouden worden beoordeeld.

Het college stelt dat met het nieuwe geluidbeleid een betere balans wordt gezocht tussen het beperken van geluidhinder voor omwonenden en het mogelijk maken van aantrekkelijke evenementen. Deze doelstelling sluit aan bij het uitgangspunt van de Omgevingswet dat functies op evenwichtige wijze aan locaties worden toegedeeld. Uit de stukken blijkt echter niet op grond van welke evaluaties, meetgegevens of onderzoeken is vastgesteld dat de gemaakte keuzes voor locaties als de Westermarkt daadwerkelijk leiden tot een betere balans voor omwonenden. Evenmin wordt inzichtelijk gemaakt welke concrete verbetering ten opzichte van het voorgaande beleid voor de direct omwonenden van deze locatie is bereikt.

13e. Hoog maatschappelijk belang ontslaat niet van een locatiegerichte afweging

Bezwaarmakers betwisten niet dat Koningsdag als nationaal feest een bijzonder maatschappelijk belang vertegenwoordigt en dat dit belang binnen het gemeentelijk beleid een afzonderlijke positie inneemt.

Daaruit volgt echter niet dat iedere vergunning die in het kader van Koningsdag wordt verleend automatisch aanvaardbaar is. Ook bij evenementen van hoog maatschappelijk belang blijft het bestuursorgaan gehouden om per locatie en per vergunning te beoordelen welke gevolgen voor omwonenden optreden en waarom deze gevolgen aanvaardbaar worden geacht.

Het maatschappelijk belang van Koningsdag kan daarom niet zonder meer in de plaats treden van een concrete beoordeling van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat op de Westermarkt. Omdat het beleid voor dergelijke evenementen ruimte biedt om af te wijken van de reguliere uitgangspunten, mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt waarom die afwijking op deze locatie noodzakelijk en gerechtvaardigd is.

Uit de vergunningstukken blijkt wel dat aan Koningsdag een bijzonder maatschappelijk belang wordt toegekend, maar minder duidelijk wordt waarom dat belang op deze specifieke locatie leidt tot de keuze voor de vergunde geluidbelasting, de eindtijden en de overige belasting van de woonomgeving.

14. Procedure opmerkingen en verzoeken

Procesbelang

Hoewel het evenement inmiddels heeft plaatsgevonden, behouden bezwaarmakers onverminderd belang bij een inhoudelijke beoordeling van dit bezwaar. Het betreft een terugkerend evenement op een vaste locatie waarvoor jaarlijks opnieuw vergunningen worden verleend. De in dit bezwaar aan de orde gestelde vragen hebben betrekking op de wijze waarop de burgemeester evenementen op de Westermarkt beoordeelt, de gehanteerde geluidnormering, de belangenafweging ten aanzien van omwonenden en de toepassing van het evenementenbeleid, het geluidbeleid en het locatieprofiel. Deze vragen zullen zich naar verwachting ook bij toekomstige vergunningverlening blijven voordoen.

Daarbij komt dat de onderhavige vergunning onderdeel vormt van een bredere vergunningpraktijk voor de Westermarkt. Een inhoudelijke beoordeling van de aangevoerde bezwaren kan daarom betekenis hebben voor toekomstige besluitvorming en voor de rechtspositie van omwonenden.

Aanvullende dossierstukken

Bezwaarmakers merken op dat niet alle relevante dossierstukken zijn ontvangen.

Bij e-mail van 5 juni 2026 hebben bezwaarmakers verzocht om toezending van aanvullende stukken, waaronder het wijzigingsbesluit van 20 april 2026 met de daaraan ten grondslag liggende stukken, alsmede de op grond van de vergunningvoorschriften en het geluidsplan opgestelde monitoringsrapportages, meetverslagen, geluidrapportages en de daarbij behorende meetgegevens. Tevens is verzocht om eventuele evaluaties, beoordelingen of analyses die door de gemeente Amsterdam of de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied naar aanleiding van de uitgevoerde metingen en monitoring zijn opgesteld.

Van belang is dat de vergunning van 13 april 2026 niet het laatste besluit over dit evenement was. Uit de uitspraak van de voorzieningenrechter blijkt dat de burgemeester op 20 april 2026 een wijzigingsbesluit heeft genomen, waarbij onder meer andere geluidsnormen zijn vastgesteld dan in de oorspronkelijke vergunning waren opgenomen. De inhoud en onderbouwing van dit wijzigingsbesluit zijn bezwaarmakers op dit moment nog niet bekend. Daardoor is niet duidelijk welke feiten, adviezen, berekeningen of andere omstandigheden aanleiding hebben gegeven om de oorspronkelijke vergunning reeds binnen een week na vergunningverlening te wijzigen.

Deze stukken kunnen van belang zijn voor de beoordeling van de zorgvuldigheid, motivering en feitelijke grondslag van het bestreden besluit. Tijdens telefonisch contact met mevrouw J. Ottenhoff is besproken dat het verzoek om toezending van deze stukken zou worden doorgeleid naar de behandelend ambtenaar.

Voor zover de gevraagde stukken ten tijde van het indienen van deze bezwaargronden nog niet beschikbaar zijn gesteld, behouden bezwaarmakers zich het recht voor hun bezwaargronden binnen redelijke termijn na ontvangst en bestudering van deze stukken nader aan te vullen. Bezwaarmakers verzoeken de bezwaarschriftencommissie hiermee rekening te houden bij de verdere behandeling van het bezwaar.

Informele aanpak

Bezwaarmakers verzoeken daarnaast om toepassing van de informele aanpak zoals voorzien in de Regeling bezwaar en beroep (college en burgemeester). Daarbij merken bezwaarmakers op dat het belang van een dergelijke aanpak in dit geval verder reikt dan de beoordeling van een reeds verstreken evenement. De onderhavige vergunning maakt onderdeel uit van een terugkerende vergunningpraktijk voor evenementen op de Westermarkt. Ook voor de komende jaren zijn opnieuw

evenementen en vergunningprocedures voorzien. Daarom kan een informele aanpak zinvol zijn om te onderzoeken of voor deze locatie aanvullende afspraken, uitgangspunten of vergunningvoorwaarden kunnen worden ontwikkeld die bijdragen aan een betere bescherming van het woon- en leefklimaat van omwonenden. Voor het overige wijzen bezwaarmakers daarvoor naar punt 1.

Hoorzitting

Bezwaarmakers stellen prijs op een mondelinge behandeling van het bezwaar en verzoeken te worden uitgenodigd voor de hoorzitting teneinde hun bezwaren nader toe te lichten.

Samenhang met andere procedures

Bezwaarmakers wijzen erop dat tegen het evenementenbeleid, het geluidbeleid en het locatieprofiel afzonderlijke procedures aanhangig zijn. Voor zover in dit bezwaar naar die stukken wordt verwezen, gebeurt dit uitsluitend voor zover deze stukken doorwerken in de onderhavige vergunningverlening. Bezwaarmakers verzoeken de commissie kennis te nemen van die samenhang, zonder dat daarmee wordt beoogd de afzonderlijke procedures in deze bezwaarprocedure over te doen.

Wijzigingsbesluit van 20 april 2026

Van belang is dat de vergunning van 13 april 2026 niet het laatste besluit over dit evenement was. Uit de uitspraak van de voorzieningenrechter blijkt dat de burgemeester op 20 april 2026 een wijzigingsbesluit heeft genomen, waarbij onder meer andere geluidsnormen werden vastgesteld dan in de oorspronkelijke vergunning waren opgenomen.

De precieze inhoud, motivering en onderliggende stukken van dit wijzigingsbesluit zijn bezwaarmakers op dit moment nog niet bekend. Daardoor is niet bekend welke feiten, adviezen, onderzoeken of bestuurlijke afwegingen aanleiding hebben gegeven om de eerder vastgestelde geluidsvoorschriften reeds kort na vergunningverlening te wijzigen.

Bezwaarmakers hebben daarom verzocht om toezending van het wijzigingsbesluit en de daaraan ten grondslag liggende stukken. Zolang deze stukken niet beschikbaar zijn gesteld, kunnen bezwaarmakers niet volledig beoordelen welke betekenis dit wijzigingsbesluit heeft voor de zorgvuldigheid, motivering en onderbouwing van de oorspronkelijke vergunningverlening.

De omstandigheid dat binnen korte tijd na vergunningverlening een wijzigingsbesluit is genomen, maakt reeds duidelijk dat de vastgestelde voorschriften kennelijk niet zonder meer als onomstreden of definitief werden beschouwd. De inhoudelijke betekenis daarvan kan echter pas worden beoordeeld nadat de betreffende stukken zijn ontvangen.

Bezwaarmakers behouden zich daarom uitdrukkelijk het recht voor hun bezwaargronden aan te vullen nadat deze stukken beschikbaar zijn gesteld.

Voor zover de behandeling van het bezwaar plaatsvindt voordat de gevraagde stukken beschikbaar zijn gesteld, verzoeken bezwaarmakers de commissie te bezien of aanleiding bestaat de advisering of verdere behandeling aan te houden totdat het dossier volledig is en bezwaarmakers in de gelegenheid zijn gesteld daarop te reageren.

15. Conclusie

Uiteindelijk draait dit bezwaar om vier vragen:

- welke betekenis is toegekend aan de woonfunctie;
- welke feiten over de woningen zijn betrokken;
- waarom de gevolgen aanvaardbaar worden geacht;
- en hoe de gekozen norm uit die afweging voortvloeit.

Op geen van deze punten biedt het bestreden besluit een voldoende kenbaar antwoord.

De kern van dit bezwaar is niet dat op de Westermarkt onder geen enkele omstandigheid een evenement zou kunnen plaatsvinden. Evenmin is de kern van dit bezwaar dat de gemeente geen beleid zou mogen voeren voor evenementen of geluidsnormen.

De kern van het bezwaar is dat wel wordt gemotiveerd waarom het evenement kan worden vergund, maar niet waarom de gevolgen daarvan voor de direct omwonenden van de Westermarkt aanvaardbaar zijn.

Uit het locatieprofiel, het evenementenbeleid, het geluidbeleid, het akoestisch onderzoek van Westerveld Advies, de adviezen van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied en uiteindelijk ook uit de vergunning blijkt vooral hoe het evenement binnen de beschikbare beleidsmatige ruimte kan worden ingepast. Veel minder duidelijk wordt waarom de gekozen geluidbelasting, de duur van het evenement, de eindtijden en de overige gevolgen voor de direct omwonenden op deze locatie aanvaardbaar worden geacht.

De verschillende documenten verwijzen daarbij in belangrijke mate naar elkaar. Het beleid verwijst naar algemene uitgangspunten, het locatieprofiel naar de beschikbare evenementruimte, het akoestisch onderzoek naar de technische inpasbaarheid van het evenement en de Omgevingsdienst naar de toepasselijke beleidskaders. Daardoor blijft onduidelijk waar uiteindelijk de concrete afweging heeft plaatsgevonden tussen de belangen van organisatoren en bezoekers enerzijds en de belangen van de direct omwonenden anderzijds.

De burgemeester motiveert waarom 95 dB(C) volgens het geldende beleid mogelijk is, maar niet waarom voor dit specifieke evenement op deze specifieke woonlocatie voor 95 dB(C) is gekozen. Niet inzichtelijk wordt gemaakt waarom met een lager geluidsniveau niet kon worden volstaan en op grond van welke feiten is vastgesteld dat de gevolgen van deze keuze voor de direct omwonenden aanvaardbaar zijn.

Bij een locatie als de Westermarkt, waar woningen zich direct rondom het evenement bevinden, mocht worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt hoe het vereiste evenwicht tussen woonfunctie en evenementfunctie is gevonden. Uit de stukken valt niet af te leiden waar deze afweging heeft plaatsgevonden.

Bezwaarmakers zijn daarom van oordeel dat het besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid, dat de betrokken belangen onvoldoende kenbaar zijn afgewogen en dat de motivering onvoldoende inzicht biedt in de vraag waarom de vergunde belasting voor deze woonomgeving aanvaardbaar wordt geacht.

Om die reden verzoeken bezwaarmakers de burgemeester het bestreden besluit te herroepen dan wel opnieuw te beoordelen met inachtneming van de in dit bezwaar aangevoerde gronden.

16. Verzoek

Gelet op het voorgaande verzoeken bezwaarmakers de burgemeester:

Primair

het bestreden besluit te herroepen en de verleende evenementenvergunning alsnog te weigeren, omdat onvoldoende kenbaar is gemaakt waarom de vergunde belasting voor deze woonlocatie aanvaardbaar wordt geacht en het besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid, onvoldoende kenbaar is afgewogen en onvoldoende is gemotiveerd.

Subsidiair

het bestreden besluit te herroepen en een nieuwe beslissing op de aanvraag te nemen, waarbij alsnog een deugdelijke locatie-specifieke beoordeling plaatsvindt van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat van de direct omwonenden van de Westermarkt.

Daarbij verzoeken bezwaarmakers in ieder geval aandacht te besteden aan:

- de aanvaardbaarheid van de vergunde geluidbelasting voor de omliggende woningen;
- de noodzaak van de gekozen geluidniveaus;
- de betekenis van avond- en nachtelijke bescherming van omwonenden;
- de feitelijke gevelwering van maatgevende woningen;
- de betekenis van beschikbare meetgegevens, monitoringsrapportages, klachtenregistraties en evaluaties van eerdere evenementen;
- de vraag welke lessen uit eerdere vergunningverlening en monitoring zijn getrokken;
- de toepassing van Best Beschikbare Technieken (BBT) en andere bronmaatregelen.

Meer subsidiair

bij toekomstige vergunningverlening voor evenementen op de Westermarkt verzoeken bezwaarmakers aanvullende locatiegerichte voorschriften en voorwaarden te hanteren, ter bescherming van het woon- en leefklimaat van omwonenden, waaronder, voor zover passend, een lagere geluidbelasting, een expliciete motivering van het gekozen geluidsniveau, versterkte monitoring en een kenbare verwerking van ervaringen en evaluaties uit eerdere evenementen.

Voorts verzoeken bezwaarmakers:

- de nog opgevraagde dossierstukken aan hen ter beschikking te stellen;
- bezwaarmakers in de gelegenheid te stellen hun bezwaargronden binnen redelijke termijn aan te vullen na ontvangst van deze stukken;
- bezwaarmakers uit te nodigen voor een hoorzitting;
- en de mogelijkheden van een informele aanpak te onderzoeken zoals eerder in dit bezwaarschrift is verzocht.

Hoogachtend,
namens Comité Westelijke Grachten Gordel en mevrouw,

w.g.

Gemachtigde

Bijlage

1. Uitspraak rechtbank Amsterdam (AMS 16/4941, van 2 augustus 2016)